

OPPL. 7 900 000

den

JANUAR 1986

ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

**Det som
er foran
oss i**

**og
senere!**

TRENDER SOM VIL FORME DIN FREMTID

Den Enkle Sannhet har ingen abonnements- eller løssalgspris, men utgis gratis. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra medlemmene i Guds Verdensvide Menighet og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. Men bidrag mottas med takk. De som ønsker å støtte dette verdensomspennende arbeidet på frivillig basis, er velkomne som medarbeidere for å utbre det opprinnelige, sanne evangelium til alle nasjoner. Bidrag kan sendes til Worldwide Church of God's konti i: *Norge*: Postgiro 2296978; bankgiro 7082.05.12624; *Sverige*: Postgiro 980730-6; *Danmark*: Den danske Bank, Konto 3258-13620-9. Vennligst send eventuelle bidrag til nærmeste adresse (se adresselisten nedenfor).

den ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

ÅRG. 3 NR. 1

Opplag: 7 900 000

JANUAR 1986

GRUNNLEGGER OG SJEFREDAKTØR:

HERBERT W. ARMSTRONG

HOVEDREDAKTØR:

HERMANN L. HÖH

ANSVARLIG REDAKTØR:

DEXTER H. FAULKNER

NYHETSREDAKTØR INTERNASJONALT:

GENE H. HÖGBERG

KUNSTNERISK LEDER:

MONTE WOLVERTON

STEDFORTRENDENDE SJEFREDAKTØR:

RAYMOND F. MCNAIR

FASTE MEDARBEIDERE:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY,
RODERICK C. MEREDITH, DONALD D. SCHRÖDER,
JOHN R. SCHRÖDER, MICHAEL A. SNYDER,
CLAYTON D. STEEP, KEITH W. STUMPF

REDAKSJON:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

ARTIKKELFORFATTERE:

DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,
KENNETH C. HERRMANN, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD H. SEDLIACIK, WILLIAM STENGER,
DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

MANUSKRIP-TKORREKTUR:

PETER MOORE

REDAKSJONSASSISTENTER:

DAWNA BORAX, CHERYL EBELING,
SANDI HAGUE, WERNER JEBENS, MARIA STAHL,
WENDY STYER, ROBERT TAYLOR,
RON TOH, EILEEN WENDLING

GRAFIKK:

Grafikkredaktør: RANDALL COLE

Stab: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Fotoarkiv: VERONICA TAYLOR

FOTOREDAKSJON:

Leder for fototjenester: GREG S. SMITH

Sjef-fotograf: WARREN WATSON

Stab: G. A. BELLUCHE JR.,

KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,

NATHAN FAULKNER, HAL FINCH,

ALFRED HENNIG, ELIZABETH RUCKER,

KIM STONE

UTGIVELSE:

Sjef for utgivelse: RAY WRIGHT

Produksjonsansvarlig: ROGER G. LIPPROSS

Produksjonsjef: RON TAYLOR

Internasjonale koordinatører:

GERALD CHAPMAN, BOB MILLER,

KATHE MYERS

Opplagsansvarlig: BOYD LEESON

Opplagsassistent: CAROL RIEMEN

Kioskbladforsendelse: JOHN LABISSONIERE

FORRETNINGSFØRER:

L. LEROY NEFF

INTERNASJONALE UTGAVER:

BRITISK: JOHN ROSS SCHRÖDER

FRANSK: DIBAR APARTIAN

HOLLANDSK: JOHAN WILMS

ITALIENSK: CARN CATHERWOOD

NORSK: ROY ØSTENSEN

SPANSK: DON WALLS

TYSK: JOHN B. KARLSON

REGIONALE KONTORER:

AUSTRALIA: ROBERT MORTON

CANADA: COLIN ADAIR

ENGLAND: FRANK BROWN

FILIPPINENE: GUY AMES

FRANKRIKE: SAM KNELLER

LATIN-AMERIKA: LEON WALKER

NEDERLAND: BRAM DE BREE

NEW ZEALAND: PETER NATHAN

PUERTO RICO: STAN BASS

SYD-AFRIKA: ROY MCCARTHY

SVEITS: BERNARD ANDRIST

VEST-TYSKLAND: FRANK SCHNEE

ARTIKLER

- 2 Hva er foran oss? 1986 og senere
- 3 Vær forberedt på handelskrig!
- 4 Bibelen: Overtro eller autoritet?
... og kan du bevise det?
- 9 Tidenes mysterium
Mysteriet mennesket
- 14 Rotterdam — en port til Tyskland
- 27 Du og pengene dine

FASTE RUBRIKKER

- 1 Personlig fra Herbert W. Armstrong
- 7 Internasjonalt utsyn
- 24 Nyhetsoversyn

FORSIDEBILDET

Ankomsten av det nye året blir fremstilt symbolsk med blekk, akrylplast og trykkluftbørste. Vil året bli preget av den brennende holdning som her er portrettert? De trendene som ligger foran oss blir avslørt i artikkelen som begynner på side 2.

FORSIDETEGNING: MONTE WOLVERTON

Den Enkle Sannhet (The PLAIN TRUTH) blir også utgitt på engelsk, fransk, nederlandsk, italiensk, spansk og tysk av Worldwide Church of God, Pasadena (California, USA) og Borehamwood (England). © 1985 Worldwide Church of God. Alle rettigheter forbeholdt. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Kan bestilles i:

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Andre utgaver av *The Plain Truth*:

Engelsk: *The Plain Truth*, P.O. Box 111, Borehamwood,

Herts, England WD6 1LU. Tlf. 01-207-2811

Fransk: *La Pure Vérité*, B. P. 64, F-75662 Paris CEDEX

14, Frankrike. Tlf. 01-33-26084

Hollandsk: *De Echte Waarheid*, Ambassador College,

Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Tlf.

034-0239922

Italiensk: *La Pura Verità*, Castella Postale 10349, I-00144

Roma EUR, Italia

Spansk: *La Pura Verdad*, Apartado Postal 1230, Madrid 9,

Spania

Tysk: *Klar & Wahr*, Ambassador College, Postfach 1129,

D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland Tlf. 0228-218061

Andre *Plain Truth*-adresser:

USA: 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Tlf. 800-423-4444

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. 1-800-663-2345

Australia og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia. Tlf. 075-35-4233

New Zealand og Stillehavøyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Nigeria: P.M.B. 21006, Ikeja, Lagos State

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Latin-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Postal

5-595, 06500 México D.F., Mexico

Karibiske hav: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Husk å sende melding om adresseendring så snart som mulig hvis du endrer adresse. Vennligst vedlegg en gammel adresselapp sammen med din nye adresse.

PERSONLIG FRA

Menneskesinnet kontra dyrehjernen

Min nye bok *Tidenes Mystorium* går som føljetong i *Den Enkle Sannhet*. I dette nummer følger tredje kapitel — «Mysteriet mennesket». Hva og hvorfor er mennesket? Hva er menneskesinnet? Har livet noen mening? Disse spørsmålene har forundret menneskene i tusenvis av år.

I min bok forklarer jeg *hvorfor* menneskesinnet fungerer forskjellig fra dyrehjernen, og hvilken verdi menneskelivet *virkelig* har.

Jeg tror våre lesere vil kunne dra nytte av å lese forklaringene som er tatt fra boken i denne «personlig»-artikkelen. Har du noen gang undret deg over den enorme forskjell det er mellom menneskesinnet og dyrehjernen? Dette er tilfeldigvis enda et BEVIS på at utviklingslæren er feil!

Den fysiske hjernen hos høyerestående virveldyr innen dyreriket er i det alt vesentlige av samme fysiske form, design og beskaffenhet som menneskehjernen. Likevel er menneskehjernens kapasitet ubeskrivelig mye større. Det er virkelig få som vet HVORFOR!

Mange avsnitt i skriften viser at det finnes en ånd i mennesket (1. Kor. 2:11). Ånd er *ikke* kjød, og mennesket er kjød. For å skille den fra Guds Hellige Ånd betegner jeg den som «menneskeånden». Like fullt er den ånd og ikke kjød.

Denne «menneskeånden» inngir intellektets kraft

til menneskets fysiske hjerne. Ånden kan ikke se, høre, smake, lukte eller føle. Det er *hjernen* som ser gjennom øyene, hører gjennom ørene osv. «Menneskeånden» kan ikke tenke på egen hånd. Det er den fysiske hjerne som tenker.

Hva er da funksjonen til denne «menneskeånden»? Den er IKKE en «sjel». Men 1) den inngir intellektets kraft — evnen til å tenke og SINNSSTYRKE — til menneskehjernen; og 2) den er det middel Gud har inngitt som gjør det mulig å ha et personlig forhold mellom det jordiske menneske og den himmelske Gud.

Filosofen og humanisten taler høystemt om menneskeverdet som om det i seg selv skulle være den høyeste verdi. De snakker om guddommen i deg, og om å utnytte de ideoende skjulte ressurser hos deg selv. De lærer at man må stole på og forherlige SEG SELV.

I sin selvtilfredshet hverken kjenner de til eller er klar over DE SANNE VERDIER, og menneskets ufattelige, men virkelige potensiale.

Menneskelivet er på den ene side uendelig mye mindre verd enn de tror, og har på den annen side et uendelig mye større potensiale enn de aner.

Virkelig sannhet må åpenbares. Ellers vil den forbli et mysterium, fullstendig ukjent for de villedte og forfengelige intellektuelle. Jeg gjentar det Jesus sa i bønn: «Jeg priser deg, Fader, himmelens og jordens herre, fordi du har skjult dette for de vise og forstandige menn og åpenbart det for de umyndige.»

Se på et søtt, uskyldig spebarn som bare er noen få timer gammelt, eller på en 80-åring som har levd et rikt liv, og spør så deg selv: «Hvor verdifullt er dette menneskelivet?» — et som nettopp er begynt, og et som nesten er avsluttet? Kunne du gi rett svar?

La oss FORSTÅ dette! Nettopp her er vi ved det vanskelige punkt. Nettopp her sporer verdens høyt utdannede av. Vitenskapen og den høyere undervisning i dag går nesten uten unntak ut fra at bare materien finnes. De benekter at ånd skulle finnes. Og det betyr at de forneker Guds eksistens, enten de vil innrømme det eller ikke. Går vi til den moderne hjerneforskningen, får vi vite at menneskehjernen utfører mange funksjoner som er umulige for en dyrehjerne, og likevel er (Fortsettes side 26)

Hva er foran oss? 1986 og senere

Ved begynnelsen av et nytt år er det på tide at leserne av *Den Enkle Sannhet* retter sin oppmerksomhet mot de hovedtrender som bringer verdenssamfunnet til et katastrofalt klimaks — like før den fredelige verden av i morgen kommer.

Dagens tilstander ble dramatisk forutsagt av Jesus Kristus i hans berømte profeti på Oljebæret. Da han ble spurt om tegnene på hans komme og denne tidsalderens ende, uttalte den kommende kongenes Konge blant annet:

«Ti folk skal reise seg mot folk og rike mot rike.» Videre sa han: «Der skal være hunger og pest og jordskjelv på steder.» I det han forutså våre dagers økende sosiale onder, sa han i Matteus 24:12: «Og ettersom lovløsheten blir stor, blir manges kjærlighet kald» (Lindberg 1856 hele veien).

La oss se på disse tegnene.

Krig. Rundt hele jorkloden er nasjoner og forskjellige krefter innen nasjonene låst fast i en dødelig kamp om makt. Over 140 alvorlig bevæpnede konflikter har funnet

sted siden 1945. Mange av disse har sin opprinnelse i den uregjerlige ideologikampen mellom Øst og Vest.

Religiøse konflikter, forbannelsen fra forgangne tidsaldre, har igjen begynt å reise sitt stygge hode. Militante muslimer er en makt man igjen må regne med.

Og i Israel vinner en militant ekstremisme stadig styrke og slåss om Israels sjel. Selv i Europa er Moskvas grep på sine satelittstater truet av en fornyet religiøs iver.

Som i Noas dager (1. Mos. 6:5) fyller onde handlinger og voldsomheter jorden — et annet tegn som den største profeten av alle, Jesus Kristus, sa ville kjennetegne endetiden (Matt. 24:37-38). Den gangen — og igjen i våre dager — var det en tid hvor man paradoksalt kombinerte forferdelige verdensonder med at man «spiste og drakk, tok til ekte og bortgiftedes» (gifttermål og skilsmisse) — «det gode liv», som noen ville kalle det.

Hunger. Jesus advarte at død på grunn av feilernæring og sult i stor skala også ville karakterisere slutten på denne sivilisasjonen. Hungersnød som et resultat av tørke og klimaforandringer har rammet menneskeheten periodisk gjennom hele historien. Men den forferdelige situasjonen som råder i Afrika viser at det er *politiske årsaker* for hunger, likesom for sviktende jordbrukspriser i det blomstrende Nord-Amerika.

Før uavhengigheten var Afrika en matvareeksportør; nå er kontinentet farlig avhengig av matvareimport fra en håndfull produsenter som foreløpig har overflod.

Misbruk av landområder, ødeleggelse av skoger, regjeringers neglisjering av jordbruk til fordel for de urbane masser (som det er lettere å kontrollere politisk), dårlig ledet kollektivjordbruk, og selvsagt sivile uroligheter, har bragt millioner av afrikanere til kanten av hungersnød.

Nødhelp fra den industrialiserte verden utgjør kun en bagatell i forhold til hva som trengs — og den gjør intet for å endre den strukturelle årsaken til hungeren. En afrikansk diplomat har tilstått at «det er intet håp for Afrika», om man ikke forandrer røttene til proble-

met.

Pest. Ekstrem hunger fører naturlig nok til pest og epidemier. Men det kan også være andre årsaker til sykdomspestemier. En årsak er «lovløshet» eller «ugudelighet» — upopulære bibelske uttrykk som beskriver en total ulydighet overfor Guds lover.

Forskningsmiljøenes utrettelige anstrengelser har i stor grad eliminert eller redusert endel av fortidens epidemier, slik som f.eks. kopper. Men nye epidemier eksploderer i mange industrialiserte land: spesielt en hel mengde av seksuelt overførte sykdommer.

Den mest dødelige av disse er AIDS, «ervert tap av immunitet»-syndromet. Nåværende holdninger til denne farlige og nesten alltid dødelige sykdommen vil garantere at den sprer seg videre.

I USA dobles antall AIDS-tilfeller hver tiende måned. Antall smittebærere dobles hver 6. måned i Norge og Sverige, men bare 10% av disse vil få AIDS-syndromet. Av dem som har fått AIDS har halvparten allerede avgått ved døden. Antall mennesker som har fått viruset, men som ennå ikke har utviklet symptomer, kan kanskje være så høyt som en million i USA. Disse menneskene er i stand til å bære smitten videre.

Mannlige homoseksuelle utgjør den største gruppen av AIDS-ofre og -bærere; sprøytenarkomane kommer inn som en fjern toer. De homoseksuelles organisasjoner bruker politisk press og advarer om at forsøk på å begrense denne endetidens epidemi ikke må skje på bekostning av deres «borgerrettigheter». Den gamle metoden med karantene må ikke brukes, blir folk fortalt, for at ikke ofrene skal bli behandlet som «spedalske».

Noen eksperter som ikke føler seg kneblet, er alvorlig bekymret over folkehelsen og behovet over å gi prioritet til «det felles beste». En av dem advarer: «AIDS dreier seg ikke om borgerrettigheter, politisk makt eller en «alternativ livsstil». Det er en sykdom. En virkelig epidemi. Videre er sykdommens natur bare delvis forstått, den er for øyeblikket umulig å behandle og er uten unntak dødelig... Forsiktig-

(Fortsettes side 26)

Den frie verdens førti-årsperiode med velstand uten like kan snart brått ta slutt.

Støtten i USA — vestens ledende handelsnasjon — for å opprettholde frihandel, smuldrer raskt opp.

Isteden gjenlyder kongressens haller av advarsler til handelspartnere om å åpne markeder eller være forberedt på gjengjeldelse gjennom forhøyede avgifter og innførselskvoter.

President Ronald Reagan er fanget i en politisk skruestikke. Han forsvarer sin økonomiske politikk ved å vise til de 7-8 millioner arbeidsplasser som er skapt under hans presidentperiode. Men mange av disse stillingene er i serviceyrker. Hundretusenvis av jobber forsvinner fra den eldre produksjonsindustrien, fra primært industrielle produkter som stål, til mykvarer som tekstiler og fottøy.

Tendensen bort fra frihandel er så utpreget at det nå er 180 handelsbegrensende forslag i Representantens hus og ca. 300 forslag i Senatet. Mange av disse tar for seg spesielle problemtilfeller, men noen er vidtfavnende forslag slik som f.eks det som vil innføre 25% tillegsskatt på varer fra Japan, Taiwan, Syd-Korea og Brasil dersom de ikke dramatisk åpner flere markeder for produkter fra USA.

President Reagan er pinlig oppmerksom på hvor utøylet proteksjonisme kan føre. Da presidenten forleden avslø en bønn om proteksjonisme fra en industrigren, vakte han tillive minner om depresjonstidens Smoot-Hawley-toll-lov. «Noen av oss,» sa han, «husker 30-årene, da historiens mest ødeleggende handelslov, Smoot-Hawley-toll-loven, var med på å bringe denne nasjonen og hele verden inn i et tiår med depresjon og fortvilelse. Fra nå av,» fortalte han radiolytterne, «dersom Smoot-Hawleys ånd reiser sitt stygge hode i Kongressen, om Kongressen skaper et depresjonsfremmende lovforslag, skal jeg bekjempe det.»

Men denne ånden løfter hodet, og presidentens støtte minker, til og med innenfor hans eget parti.

Vær forberedt på **HANDELS- KRIG!**

av Gene H. Högberg

Hva Smoot-Hawley gjorde

Hvor ulykkesbringende var egentlig denne Smoot-Hawley-loven? Dens ødeleggende virkning i forbindelse med den store depresjonen ble forklart i en artikkel den 5. september i *Wall Street Journal*, skrevet av redaktøren, Robert L. Bartley.

«Sammenbruddet i aksjemarkedet i 1929 kom midt under en debatt i Kongressen om tollsatsene,» skrev L. Bartley. «I løpet av året hadde Kongressen lagt gjenstand etter gjenstand til listen over importbeskyttede varer. Midt i år 1930 ble Smoot-Hawley-forslaget lov, med de høyeste tolltariffer i nasjonens historie.»

Det som kunne ha vært en vanlig justering, forsatte Bartley, «viste seg å bli den store depresjonen... Etter hvert som de internasjonale konti ble avsluttet ble verdensøkonomien strupt.»

Finnes det en parallell til Smoot-Hawley-ulykken i dag? I sannhet, det gjør det!

«Det som vekker bekymring,» fortsetter redaktøren i USAs største avis, «er å se det samme økonomipolitiske bilde utkrystallisere seg i dag: Internasjonal gjeld, fallende priser, problemer i landbruket, slutt på utenlandske lån, og nå et stadig økende krav om beskyttelsestoll.

Ingen ønsker selvsagt å utarbeide en ny Smoot-Hawley-lov, men det var heller ikke noen som mente å utarbeide den første loven. Da ideen om beskyttelse først var kommet på bane... ble kravet om beskyttelse bragt frem av flere og flere interessegrupper... Om vi i dag leker med tanken om proteksjonisme, leker vi også med en ny depresjon.»

Nylig advarte en dypt bekymret Yasuhiro Nakasone, Japans statsminister, om at proteksjonismen er et «narkotikum» som vil kunne bringe verdenshandelen i koma. Intervjuundersøkelser viser at japanerne forkaster påstandene om urettferdig konkurranse, og legger isteden skylden på den sterke dollaren samt USAs kroniske budsjettunderskudd. Handelsspørsmålet dreier seg dessverre mindre om fakta enn om følelser.

Farlige endringer i sikkerheten

Andre eksperter advarer om at amerikanske ledere kan komme til å ignorere en annen av den store depresjonens lekser, om de retter seg etter kravene om proteksjonisme fra sine velgere: En alvorlig begrensning av verdenshandelen gav momentum til imperialistiske bevegelser i Asia og Europa, spesielt i Japan og Tyskland.

Siden 1945 har Japan valgt handel
(Fortsettes side 26)

Bibelen OVERTRO ELLER AUTORITET?

...og kan du bevise det?

av Herbert W. Armstrong

Hvorfor blir verdens fremste bestselger holdt i ærefrykt av noen, i passivt vanry av andre, og forstått av praktisk talt ingen?

Hvorfor den mysteriøse boken som ingen later til å kjenne? Hvorfor er de mange kirkesamfunn innenfor den tradisjonelle kristenhet så uenige om hva Bibelen sier?

Har du noensinne BEVIST om boken er Gud Skapers autoritative Ord, slik den selv påstår seg å være? Ut fra det du har hørt, lest eller blitt lært, har du ikke heller rett og slett gått ut fra at den enten er ekte, eller de religiøse skriftene til en liten, gammel jødisk rase som famlet i den menneskelige uvitenhets og overtros mørke for å forsøke å utvikle et gudsbegrep?

Hvis du har utdannelse fra høyskole eller universitet, er du utvilsomt blitt lært at menneskelheten har sin opprinnelse gjennom en prosess som kalles evolusjon. Men de utdannede i denne verden har nesten uten unntak undervist i bare den ene siden av opprinnelsen tema — evolusjonsteorien.

På den annen side har f.eks. de fleste av dem som ikke har høyere utdannelse i USAs «bibelbelte» bare blitt lært, og uten bevis akseptert, at Bibelen virkelig er selve Guds Ord.

En verdensberømt evangelist har offentlig vedgått at han aksepterte Bibelens autoritet uten å ha fått det bevist. Selv om han ikke hadde sett noe virkelig bevis på at Bibelen er Guds sanne Ord, hadde han bestemt seg for å akseptere dette ut fra ren og skjær tro. Men Bibelen siterer Gud på denne måte: «Prøv meg på denne måten . . .» og igjen: «Prøv alt.» Denne evangelisten aksepterte åpenbart Bibelens autoritet fordi han hadde «tatt imot Kristus», og han aksepterte samtidig blindt hva de mennesker som fikk ham til å ta imot Kristus, selv aksepterte.

Er det ikke på tide — og sunn fornuft — at du BEVISER dette viktige spørsmålet én gang for alle? For HVIS Bibelen virkelig er en levende, allvitende, allmektig Guds inspirerte autentiske Ord, da vil din evighet bli dømt ifølge den.

Jeg stod overfor samme spørsmål

I år 1926, i en alder av 34, stod jeg personlig overfor dette spørsmålet. Jeg ble utfordret både angående evolusjonen og tro på Gud og Bibelen. Jeg kom til å innse at jeg simpelthen uten bevis hadde gått ut fra at det eksisterte en Skaper-gud, og at evolusjonen ikke gav den sanne forklaring på livets opphav. Både mitt ekteskap og mitt forretningsliv stod på spill.

Jeg innså at jeg ikke hadde foretatt noe dyptgående studium og forskning på noen side av spørsmålet. Det stod mye på spill. Jeg gravde meg ned i mitt livs alvorligste forskning og grundigste studium. Først gjennomgikk jeg verkene til Darwin, Haeckel, Huxley, Vogt og Chamberlin, og til og med verk av Lamarck før Darwin. Verkene deres var lærde og tankevekkende, enskjønt av teoretisk art, og snart gikk det helt rundt for meg. Det følte som om hele min mentale underbygning holdt på å gi etter. Jeg var forvirret. Det gikk opp for meg at selv om jeg var oppdratt i en familie som hadde

hatt en protestantisk tro i generasjoner, hadde jeg, på grunn av søndagsskolen, simpelthen GÅTT UT FRA at Gud eksisterte. Nå så jeg at HVIS evolusjonen var sann, da var Guds eksistens en myte. Jeg måtte bli sikker. Jeg kunne ikke lenger bare likegyldig anta.

På den ene side rystet studiene i evolusjon min tro på Gud og Bibelen. Men da jeg studerte H.G. Wells' bok *Outline of History*, la jeg merke til slike uttalelser i forbindelse med det å akseptere evolusjonsteorien, som: «Forskere har diskutert muligheten for liv ... men de påpeket utelukkende usikre muligheter.» «De overveier» dette og hint. «Astronomer gir oss overbevisende grunner til å anta ...» «Vi vet ikke hvordan livet begynte på jorden.» «Antagelig var de eldste former for liv ...» «De må ha fremkommet ...» «Spekulasjoner om geologiske tider varierer enormt ...» «Det later til å være ...» «De første gelélignende begynnelse av liv må ha gått til grunne ...»

Jeg var forbløffet! Det lot ikke til at Wells og forskerne var SIKRE!

Da begynte jeg å lese Bibelen, ringeaktet som den er av dem som tror på det de kan anta, det de ikke vet, det som godt kan ha vært mulig og så videre. Og i Bibelen fant jeg klare, positive utsagn fremsatt med AUTORITET. For eksempel i 1. Mos. 1:1: «I begynnelsen hadde Gud skapt himlene og jorden» (Lindberg 1854). Ikke noe «kan ha skapt», eller «vi vet ikke hvordan jorden ble til». Intet «vi må formode». Ingen teorier. Bare den autoritative positive erklæringen om at Gud skapte. Så i vers 3: «Da sa Gud: Det bli lys! Og det ble lys.» Ikke «kanskje», ikke «vi kan godt anta», men «... det ble lys.» En bestemt positiv AUTORITATIV erklæring. Gjennom hele Bibelen fant jeg at den var POSITIV, bestemt og autoritativ! Bibelen hevder å være Guds SIKRE Ord. Den er ikke usikker! Den spekulerer ikke.

Så i avsnittet i Bibelen som omhandler begynnelsen, 1. Mosebok, forklarer boken klart og bestemt og med autoritet hvordan mennesket ble til, hvordan det første menneske tok en beslutning som menneskenes sivilisasjon er blitt bygd på — og den gir den eneste mulige

forklaringen på HVORFOR vi i dag lever i en verden av en storslått materialistisk fremgang og resultater, paradoksalt med forferdelige og stadig økende onder. Evolusjonen har ingen forklaring og ingen løsning å tilby. Bibelen har begge deler.

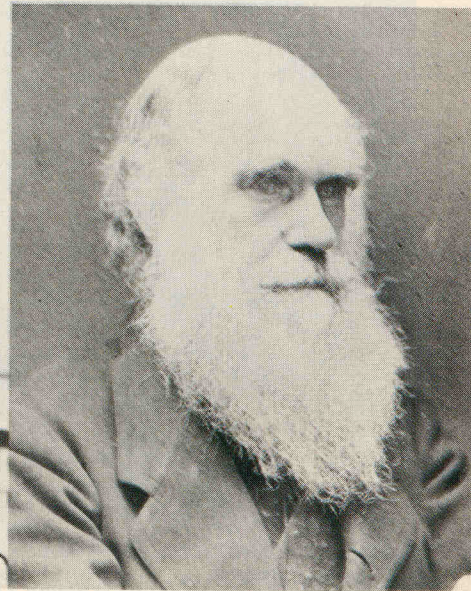
Evolusjonen gir ingen forklaring på hvorfor mennesket eksisterer på jorden eller på det nåværende paradoks av tiltagende onder fulgt av en storslått fremgang. Heller ikke noe håp for en verden som holder på å falle sammen, som står

bare dele med deg det som jeg har lært og bevist, og du må stå ansvarlig for DINE beslutninger.

Den våger å forutsi fremtiden!

Her er en bok — Bibelen — som våger å skrive ut verdens fremtidige historie på forhånd — som våger å profetere det som faktisk vil *skje* innen 15-20 år med bestemte nasjoner.

Men *ville du tro det* om jeg fortalte hva denne boken forutsier? Om jeg fortalte deg hva den forutsier om *ditt* land? Ville du tro det?

Hvor kommer menneskeheten fra? Biologen Julian Huxley (til venstre) og naturforskeren Charles Darwin fant ikke noe svar.

i fare for å ødelegge seg selv med masseødeleggelsens kjernevåpen. Ingen forklaring på årsakene til de forferdelige onder og den håpløse fremtid som så mange unge står overfor i dag. Bibelen forklarer det alt sammen. Den åpenbarer årsakene, de nåværende virkningene og den fantastiske HENSIKT som blir utarbeidet på jorden.

Jo, men hvordan kan vi med bestemthet VITE om de bibelske åpenbaringer virkelig er SANNE? Personlig måtte jeg vite SIKKERT. Jeg beviste Guds eksistens til min egen tilfredsstillelse, og jeg BEVISTE Bibelens ekthet og autoritet. Det var mer tilfredsstillende for meg enn jeg kan forklare. Men DU! Du har din egen forstand. Du vil bli holdt ansvarlig for hvordan du analyserer disse spørsmålene. Det er DITT problem, ikke mitt. Jeg kan

Du vet, vi har sluttet å tro at Bibelen mener det den sier. Vi er kanskje ikke ateister. Vi *latterliggjør* kanskje ikke Bibelen. Men vi lever nå i SKEPTISMENS tidsalder. Vi lever i en tvilens tidsalder.

Mange høyt utdannede mennesker og forskere *formoder* at Bibelen *ikke* er en overnaturlig ufeilbarlig åpenbaring, og de *formoder* dette UTEN DET VITENSKAPELIGE BEVIS som de krever for materielle spørsmål.

De fleste fundamentalister *antar*, ut fra ren tro *uten noen bevis*, at Bibelen er Guds sanne Ord.

Meget få har satt seg fore å bevise om Bibelen virkelig er Guds inspirerte Ord eller ikke. Svært få skjelder for det den sier, eller betrakter den for å ha VIRKELIG AUTORITET.

Hvordan kan du bevise det?

Noen synes å tro at Jesu mirakler ble nedskrevet for å *bevise* at han var den guddommelige Messias. Men skeptikerne tror ikke at disse miraklene noensinne fant sted.

Noen sier at *besvarte bønner* er bevis på inspirasjonen. Men skeptikeren har ikke fått noen bønn *besvart*. Han tror heller ikke at noen

forkynner enden, og fra fordums tid det som ikke er skjedd, jeg som sier: Mitt råd skal bli fullbyrdet»? I Jes. 46:9-10 siteres en som sier akkurat disse ordene.

Hvem er dette som hevder å kunne forutsi fremtiden? Hvem skrev *denne* hudflettende utfordringen til skeptikerne som er gjengitt i Jes. 41:21-24? — «Legg saken frem! sier Herren. Kom med

universet? Kan dere bygge opp nasjoner og bryte dem ned? Kan dere uttale en dom eller en forordning mot et land, og gjøre den til VIRKELIGHET?» Dette er Bibelens Guds spottende utfordring til tvileren.

Profetiene er et bevis på Gud

Profetiene er et bevis på *guddommelig åpenbaring!* Hvis En som taler i Bibelen og som hevder at han er Gud, kan profetere og fortelle hva som skal skje i fremtiden med folk, byer og riker, og det så faktisk skjer *i hvert tilfelle* og uten et eneste bomskudd, da ville man vite at *dette* var en virkelig Gud som talte.

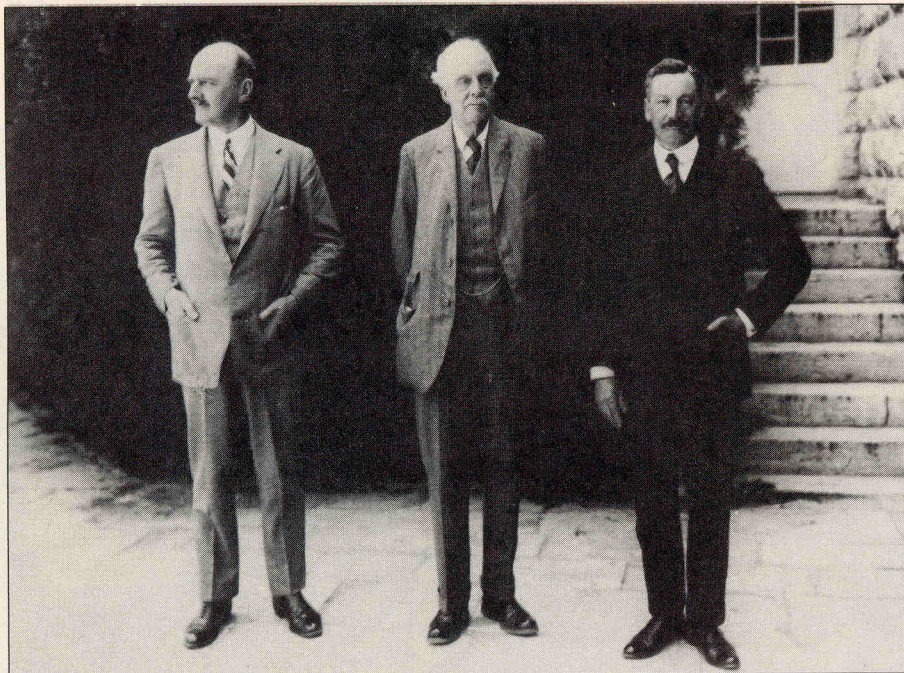
Men hvis det var en eller annen person som skrev dette, et eller annet *dødelig menneske* som skrev dette i uvitenhet, som famlet i overtro, som skrøt på det sterkeste og påstod at han kunne forutsi hva som ville skje med stolte byer, folk og store riker, og det så aldri skjedde, ja, da ville du vite at det mennesket bare skrev innbilning *ut fra sin egen fantasi*.

Ja, profetiene er et bevis på Gud, et bevis på Bibelens guddommelige åpenbaring. Profetiene er en spottende utfordring som skeptikeren *ikke våger å ta imot!*

Historien viser at menneskenes sivilisasjon begynte med utviklingen av noen få byer — Babylon, Ninive og andre. Disse bystatene utviklet seg til de eldste nasjonene — Assyria, Egypt, Israel, Fønikia, Kaldea osv. Så, omkring 700 år f.Kr., ble det første verdensriket over flere land grunnlagt av oldtidens konge Nebukadnesar av Babylon — Kaldeerriket. Omkring 604–585 f.Kr. invaderte kaldeernes krigshærer Judea og tok jødene til fange. Blant disse jødiske fangene, som var fjernet fra sitt land og deportert til Babylon og Kaldea, var det en meget oppvakt ung jøde ved navn Daniel.

Profeti om jødene

Det er en profeti om jødene som går ut på at de skulle bli invadert og hærtatt, at de skulle bli drevet ut av sitt land og bli straffet for et tidsrom av 2520 år. Sett nå dette sammen med andre profetier. Nøy-
(Fortsettes side 23)

Feltmarskalk og viscount Allenby (1861-1936); jarlen av Balfour (1848-1930), utstederen av Balfour-deklarasjonen; viscount Samuel (1870-1963), Palestinas første høykommissær.

annen har det.

Det finnes imidlertid en kilde til ugjendrivelig BEVIS!

Bibelen selv utgir seg for å være sannhetens ufeilbarlige, guddommelige åpenbaring, gitt av selve Skaperen, Herskeren over hele universet. I Bibelen blir én sitert som påstår at han *er Gud*. Han taler i første person og sier at han kan bygge opp og bryte ned nasjoner, at han kan gjennomføre sine beslutninger over tusener av år, og gjør krav på ufeilbarlig å kunne forutsi fremtiden til byer og riker, men at *intet MENNESKE* kan det.

Spottende utfordring til skeptikerne

Hvem er *dette*, som sitert sier: «Jeg er Gud, og ... det er ingen som jeg, jeg som fra begynnelsen

bevisene! sier Jakobs konge» ('78'-overs.).

Ja, *kom med BEVISENE!* «Kunngjør hva det er I tidligere har spådd, så vi kan akte på det og lære dets utfall å kjenne! ... Kunngjør hva som skal komme heretter, så vi kan vite at I er guder! Ja, gjør noe godt eller noe ondt, så vi med forundring kan se det alle sammen! Se, I er intet, og eders gjerning ingenting!»

Dette er den spott som Den Ene som *siteres* å være Gud, og som blir sitert i entall, slynger ut mot skeptikere og sier: «Du er jo ingenting i det hele tatt. Kom igjen! La oss høre deres *bevis*, så vi kan se hvordan det går. Forutsi hva som skal skje i fremtiden, og la oss følge med og se om *dere* kan forutsi det. Har dere makt til å få det til å skje? Er dere Gud? Styrer *dere*

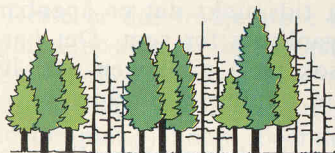
Tysklands skoger dør

Nürnberg

Det er blitt sagt at indere tilber kuene sine, og tyskerne tilber trærne sine. Man kan ofte se indiske kuer vandre i Madras', Calcuttas og Bombays gater — triste, halvt utsultede skapninger som kjemper for å overleve i unaturlige og usunne omgivelser. Likevel er de kanskje i en bedre forfatning enn Tysklands trær!

Det tyske folk har et nesten mystisk forhold til skogene sine. Tre fjerdedeler av befolkningen i dette tett befolkede landet

Knopp skadet av sur nedbør. Forurenset vann fra sne samler seg ytterst på grenene.

avlegger et besøk i skogen minst én gang i måneden. 25 prosent av Vest-Tyskland er fremdeles dekket av trær, og skogene er et tradisjonelt tilfluktssted fra bylivets stress. Men skogene vil ikke være særlig mye lenger, later det til.

Tysklands trær dør i et uhyggelig tempo. Man la merke til ødeleggelsen i Schwarzwald tidlig i 1960-årene, da man fant syke grantrær. Til å begynne med tok man det ikke alvorlig, men på slutten av 70-årene gav grantrærnes tilstand grunn

til alvorlig bekymring. Nå har problemet vokst til kriseporsjoner. Enkelte eksperter som studerer situasjonen, sier at en tredjedel av trærne allerede er døde, og halvparten av dem som er igjen, kan være dødssyke. De har advart og sagt at med mindre det umiddelbart gjøres noe drastisk, kan store skogstrakter bli redusert til ufruktbar ødemark ved århundreskiftet. Tyskland befinner seg på randen av en økologisk katastrofe.

Det tyske folk er bekymret, for *Waldsterben* — tredøden — kommer til å berøre hver eneste innbygger i landet.

Hvorfor *Waldsterben*?

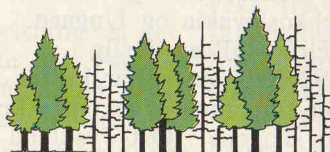
Hvorfor dør trærne?

Eksos fra biler er helt sikkert en del av problemet. Det kreves ingen ekspert for å se at mange trær langs motorveiene er i en elendig forfatning. Disse storslagne veiene som forbinder de tyske byene, er de eneste i Europa som ikke har noen fartsgrense, og tyske bilførere vokter nidkjært sin rett til å kunne kjøre i sine BMW'er og Mercedeser i 160 km i timen eller mer. En motorvei uten fartsgrense er en følelsessak — et symbol på individuell frihet — på samme måte som retten til å eie skytevåpen i USA. Bilførerne i nabostaten DDR må jo lunte av sted i sindige 100 km i timen.

Redusert fart på motorveiene kunne redusere giftige utsondringer med omkring 18% og gi de døende trærne en sjanse. Det er ikke noe lett valg for vesttyskerne.

Men skaden er ikke begrenset til trærne langs motorveiene i lavlandet. Man har funnet mange skadede trær i over 3000 meters høyde i fjerntliggende områder av skog langt borte fra forurensningens sentrum. Den meget beskrevne, men lite forståtte, "sure nedbøren" kan her være en medvirkende faktor. Det nøyaktige forhold

Barken på dette grantreet er blitt alvorlig skadet av forurensning.

mellom forurensninger forårsaket av mennesker, sur nedbør og skade på omgivelsene er fortsatt gjenstand for mye debatt, men de fleste er enige i at det er et forhold, og at atmosfæren må renses hvis skogene skal overleve.

Noen eksperter nekter å legge all skylden på industrien — de mener at det er bakterier eller andre naturlige årsaker som hjemsøker skogene.

Verst hjemsøkt er bartrærne, disse statelige grantrærne som utgjør det meste av skogene i Syd-Tyskland.

Istedenfor det frodige mørkegrønne løvverk som har gitt Schwarzwald (Svartskogen) navn, har mange trær nå bare sykelige gulbrune nåler. I motsetning til løvtrær som fornyer løvverket hvert år, må granenes nåler vare i mange år. Uten tilstrekkelig løvverk, spesielt i toppen, er et tre dødsdømt.

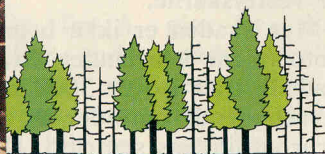
Men granene er ikke de eneste trærne som lider. Halvparten av bøketrærne og 43% av eikene som gir variasjon og balanse i skogen, er syke. Almetrær som burde leve 130 år, gir opp tidlig i livet og dør 60 år gamle.

En katastrofe på hele kontinentet

Tyskland er ikke det eneste land i Europa som står overfor *Waldsterben*. Franskmennene, som en gang kritiserte sine tyske naboer for å få panikk på grunn av situasjonen, har oppdaget at skogene deres også er i vanskeligheter. Mange trær i den frodige Rhônedalen er allerede utenfor håp. Det vakre Sveits, som er betraktet som et av de mest forurensningsfrie land, merker nå virkningene av *Waldsterben* i sine omgivelser. 88 prosent av

Harpiks-fremspring i toppen av et veltet grantre.

forurensningen blåser inn fra land utenfor Sveits. Skogsdøden respekterer ingen nasjonale grenser.

Særlig sårbar er de deler av Skandinavia som har en flat topografi, og derfor gir liten motstand mot forurensninger som føres med vinden. Ingen vet med sikkerhet hvor langt ødeleggelsene har kommet i Øst-Europa, hvor forurensningskontroll, hvis den i det hele tatt eksisterer, er heller tilfeldig. Øst-Tyskland, Polen, Tsjekkoslovakia og Ungarn bruker fortsatt mest svovelrik kull av dårlig kvalitet, spesielt etter at Sovietunionen har kuttet ned på sin oljeeksport. Selv om nøyaktige tall ikke er tilgjengelig, vet man at skogene i Øst-Tyskland

kan være i en enda verre tilstand enn hos naboen i vest. Polen er alvorlig berørt, og noen tsjekkoslovakere beskriver sitt land som et økologisk katastrofeområde.

Russland har heller ikke sluppet unna, selv om det med sitt store landområde er mer i stand til å absorbere medfarten. Jul er ingen offentlig helligdag i Russland, men mange sovjetiske borgere feirer nyttår med et tradisjonelt "juletre". Myndighetene har nå henstillet til folk om å bruke grener og bunter av kvister istedenfor å felle små trær.

Men ikke i noe land lider man mer akutt over problemet enn her i Tyskland. En meningsmåling viste at folk var mer bekymret over tredøden enn utplasseringen av Pershing-raketter på tysk jord.

En land uten trær

Tapet av tyske skoger ville være et voldsomt følelsesmessig slag for det tyske folk. Men følgende ville imidlertid bli alvorligere.

Skogbruket og tømmerindustrien gir arbeid til hundretusener. Turismen, som er en annen storindustri, ville gå sterkt tilbake. Hvem ville være interessert i å besøke en Schwarzwald nesten uten trær?

Skogene er verdens lunger som filtrerer ut forurensninger og produserer ny oksygen som gjør det mulig å puste i atmosfæren. Luften i en sunn skog er 90 prosent friskere enn i et typisk industriområde. Uten trær ville jorden brytes ned, og regn og sne ville komme ut av kontroll, slik at lavlandsområder ville bli utsatt for sneskred eller oversvømmelser. Mer enn halvparten av de 200 artene innfødte tyske fugler hekker og ernærer seg i skogene, og uten trærne er også de dødsdømte. Det samme gjelder de andre formene for vilt liv. Uten trærne vil Tyskland i sannhet bli et trist og goldt land.

Trær er en kraftig og spenstig del av Guds skaperverk, og de kjemper tappert for å overleve. Et tre kan finne seg i mange års misbruk, og vil forsøke å godtgjøre en usunn situasjon. Men når det dør, dør det raskt, omtrent som et tilsynelatende sunt menneske som bukker under for et hjerteinfarkt. På det tidspunkt det er åpenbart at et tre er sykt, er det vanligvis for sent. Det har vært noen vellykkede forsøk på å gi skogen nytt liv i liten skala, men de fleste rammede områder er det umulig å hjelpe.

Ny skogplanting er ikke alltid løsningen. De nye trærne kjemper i noen få år, men etter hvert mister de sin vitalitet i den forgiftede luften og jorden. Hvis denne store nasjonalskatt skal reddes, må det settes en stopper for problemenes årsak, ikke bare virkningen.

Var katastrofen forutsett?

Store tyske poeter, filosofer og komponister har til alle tider blitt inspirert av skogene. Nietzsche, Goethe og Beethoven fant fred der. Martin Luther sa: "Selv om verdens ende var (Fortsettes side 16)

Mysteriet mennesket

Her følger femte avsnitt i publiseringen
av Herbert W. Armstrongs siste bok *Tidenes mysterium*.

Det virker helt utrolig! Den høyere undervisning gir tekniske kurs i menneskets fysiologi, anatomi, antropologi og psykologi. Universitetene plukker mennesket fra hverandre og studerer det i minste detalj, bit for bit. De studerer hver fasett og hver fase hos mennesket.

De tar menneskehjernen fra hverandre og studerer den, og likevel forblir menneskesinnet et fullstendig mysterium selv for de mest avanserte psykologer. De vet ikke HVA mennesket er eller HVORFOR det ble til!

Dette er det tredje store mysterium, som aldri er blitt forstått av menneskeheten.

Er det bare det høyeste dyreslag, nedstammet gjennom iboende krefter ved utviklingsprosessen, uten intelligent planlegging eller formgivning? Hvorfor har mennesket evne til å tenke og resonnerer, og hvorfor eier det all den kunnskapsrikdom som det er umulig for dyrene å ha? Er det en udødelig sjel? Er det menneskekjøtt og -blod med en udødelig sjel i seg? Hva ER egentlig et menneske når alt kommer til alt?

Og HVORFOR eksisterer det?

Hvorfor er menneskeheten her på jorden? *Hendte* vi bare? Eller lå det en plan og hensikt bak?

Vi sier at hver virkning har sin årsak. Her er virkningen mennesket. Mennesket er *her*. HVORDAN og HVORFOR kom det hit? Ble det plassert her, eller skjedde det bare ved en blind, meningsløs, uintelligent utviklingsprosess?

Vi burde *ønske* å vite svaret!

Dette er et mysterium som har forundret den høyere undervisning.

Den høyere undervisning i det 20. århundre har omtrent enstemmig kommet til å godta utviklingslæren. Men utviklingsteorien kan ikke på noen måte forklare en paradoksal verden med storslåtte bedrifter, som samtidig er fullstendig hjelpeløs når det gjelder å løse sine problemer med stigende og stadig tiltagende onder. Den kan ikke gi noen hensikt med menneskets eksistens. Den høyere undervisning overser de bibelske sannheter som åpenbarer hvorfor mennesket befinner seg på jorden og årsakene til sivilisasjonens nåværende tilstand, og den forblir i fullstendig uvitenhet om menneskehetens mysterium og menneskenes sivilisasjon.

Men høyere undervisning vet det ikke. Og *vil* ikke vite det! Når vi trenger inn i spørsmålene om HVA og HVORFOR, viker de intellektuelle — KUNNSKAPENS voktere — unna

eller setter seg til motverge. Om spørsmålene om HVA og HVORFOR mennesket er til, er de med vilje uvitende!

Så undervisningen lukker både sinn og munn i dypeste taushet. Vitenskapen vet det ikke. Religionen åpenbarer det ikke, for heller ikke den vet det!

Ja, utrolig — men SANT!

Gud kommer inn i bildet

HVORFOR denne egensindige uvitenhet? Fordi GUD er involvert. Satan står Gud imot. Satan sitter på jordens trone og har forblindet de intellektuelles sinn såvel som alle andre plan av samfunnet.

Betrakt for et øyeblikk den høyutdannede hjerne med flere doktorgrader etter navnet. Vedkommende er grundig opplært innen visse spesifikke områder hvor han har inngående, komplisert og innviklet viten. Men spør ham om noen områder utenfor hans spesialfelt, og han er like utvitende som de som ikke har slik høyerestående utdanning.

Hovedfraksjonene i denne verdens sivilisasjon — statsstyrelse, religion, undervisning og vitenskap, teknologi og industri — viker alle vekk fra Gud. De ønsker at Gud skal holde seg borte fra deres saker! Snakk om Gud bringer dem i forlegenhet.

Denne uvitenhet kan ikke forklares på annen måte enn ved den

usynlige og ukjente påvirkning fra den overnaturlige og onde makt som djevelen Satan og de usynlige, demoniske åndevesener utøver.

Når vi leser i Åpenbaringen 12:9 at hele verden er blitt forført av Satan, utelukker det ikke de med fremragende intellekt. Jesus Kristus takket Gud for at de ekte sannheter er skjult for de vise og forstandige og åpenbaret for dem som er umyndige i materialistisk viten.

I 1. kapitel av denne boken dekket vi spørsmålene om HVEM og HVA Gud er. Og vi finner at Gud er SVÆRT så REELL. Gud er mer enn en enkelt person — Gud er en familie — Gud er den høyeste guddommelige familie — han er Skaperen av alt som er til, og han har en endelig hensikt — skapelsen av perfekt, hellig, rettferdig og åndelig karakter i mennesket, da gjort udødelig for å bli en del av denne Gudsfamilien.

Så menneskets tilstedeværelse på jorden må stå i et bestemt forhold til Gud Skapers HENSIKT.

Med disse grunnleggende viktige spørsmål og erklæringer må vi spørre: **HVORFOR** er det så mye ondskap i dagens syke og kaotiske verden? Uten å ha noen løsning står nå denne verden overfor sitt hovedproblem — spørsmålet om mennesket kan *overleve!* Kan menneskelivet på jorden overleve selv de få år som er igjen av dette 20. århundre? Kan menneskeheten overleve både befolkningseksplosjonen og den kjernefysiske kraft som dets sinn har frembragt, og som kan utslette hele befolkningen?

Tenk nå over hva som er blitt dekket om Guds hensikt med englene som syndet på jorden. For englenes opprør fører oss direkte til Guds hensikt med mennesket — til vårt spørsmål om HVA og HVORFOR mennesket er.

Jordens overflate ødelagt

Istedenfor å forbedre, forskjønne og fullføre jordens skapelse, bragte de syndende engler den til ødeleggelse og ruin.

Kom nå til 1. Mosebok 1:1: «I begynnelsen hadde Gud skapt himlene og jorden; men jorden var bleven øde og tom, og der var mørke over avgrunnen» (Lindberg).

De opprinnelige hebraiske ordene for «øde og tom» er *tohu* og *bohu* — som betyr «øde, ubebodd, forringet». Som Lindbergs oversettelse viser, blir ordet *var* også oversatt med «var blitt» eller «ble». Således var alt, muligens etter millioner av år, gått over til å bli bare havflate — og lyset var på grunn av englenes lovløshet blitt til mørke.

La meg her skyte inn et bibelsk prinsipp i nettopp denne sammenhengen. I Jesaja finnes denne instruksjonen: «Hvem vil han lære kunnskap, og hvem vil han få til å forstå budskap? ... For bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, litt her, litt der» (Jes. 28:9-10). Men de fleste som forsøker å anvende dette prinsippet for bibelsk forståelse, tar hvert «lille» vers ut av sin sammenheng for å «tolke» sine egne ideer inn i det.

Den hellige skrift er enestående blant alle bøker som noensinne er skrevet. Selve det faktum at dens sannheter åpenbares litt her og litt der, betyr at den er en kodet bok, som ikke skal forstås før den nåværende endetiden, slik vi har forklart annetsteds i denne boken. Bibelen er som et puslespill. Før de forskjellige delene i puslespillet er satt riktig sammen, vil det sanne bildet ikke tre frem.

Mye som direkte angår det som finnes i 1. Mos. 1, utfylles av andre skriftsteder i andre deler av Bibelen.

Så la oss nå forstå bakgrunnen. 1. Mos. 1:1: Gud skapte himlene og jorden. Vi har allerede sett i kapitel 2 at himlene (eller universet) og jorden ble skapt etter englene. Jordens engler hadde ikke fullført jordens skapelse gjennom å forbedre, utvikle og forskjønne den. Isteden bragte de ødeleggelse og ruin til den. Guds styre var blitt annullert på jorden.

Og av alle levende vesener i universet var det nå bare GUD som man med sikkerhet kunne lite på aldri ville forlate sin lovs vei. Intet høyere, mer fullkomment vesen kunne skapes enn kjerubenen Lucifer, og han gjorde opprør. Ka-

rakter kan ikke automatisk skapes på befaling. Gudelig, åndelig karakter er den vanemessige handling og fremferd til en person eller et skapt vesen som blir klar over Guds sanne veier, og som så utøver viljen til å følge disse veiene selv gjennom motgang, fristelse eller egne lyster til å gjøre det motsatte. Karakter må utvikles med det særskilt skapte individs samtykke, vilje og handling. Den tildeles av Gud

Hvorfor er det så mye ondskap i dagens syke og kaotiske verden? Denne verden står nå overfor sitt hovedproblem — spørsmålet om mennesket kan overleve!

og må villig mottas av det selvstendige individet. Gud bestemte derfor nå, eller hadde allerede forutbestemt, å fullføre den HØYESTE skaperhandling — å *reprodusere seg selv!* Det skulle fullbyrdes gjennom mennesket! Gud visste at dette måtte finne sted gjennom MATERIE.

Mennesket i Guds bilde

For å klargjøre jorden for menneskets skapelse, fornyet Gud jordens overflate. Dette forklares i Sal. 104:30: «Du sender din Ånd ut, de skapes, og du gjør jordens skikkelse ny igjen.»

Nå tilbake til 1. Mos. 1:2: Jorden var blitt ødelagt «... og Guds Ånd svedde over vannene.»

Det første Gud foretok seg, var å forvandle mørke tilbake til LYS, slik det opprinnelig var skapt. Gud sa: «Det bli lys! Og det ble lys» (1. Mos. 1:3).

Så på seks dager FORNYET Gud jordens overflate (denne fornyelsen var ikke den opprinnelige skapelsen, men en restaurering til samme forfatning som etter den opprinnelige skapelsen) idet han klargjorde den til skapelsen av MENNESKET!

Gud skilte det tørre land fra havet. Så skapte han landjordens planteliv, deretter sjølivet i havet

og dyrelivet.

På hebraisk, som Moses skrev på, kalles virveldyrene *næfæsj* i vers 20, 21 og 24. Oversetterne gjengav *næfæsj* i disse tre versene med de norske ordene «liv», «[alt] levende» og «vesener». Men i 1. Mos 2:7 hvor det tales om mennesket, ble det samme ordet *næfæsj* oversatt «sjel», fordi oversetterne feilaktig trodde at bare menneskene er sjeler. Ordet *næfæsj* betyr bokstavelig talt «dyrs liv», og refererer til fysisk liv og ikke til ånd.

Nok en gang var jorden en perfekt, men fortsatt uferdig, skapelse — som manglet den siste hånd på verket.

Som tidligere skrevet skaper Gud i to stadier. Dette kan sammenlignes med å bake en kake. Først kommer selve kaken fra ovnen. Men den er ikke ferdig før det andre trinnet blir lagt til — kakens glasur. Dette forskjønner, beriker og fullender kaken.

Gud satte Lucifer og hans engler på jorden. Men han ventet at de skulle fullføre skapelsen ved mere eller mindre å legge siste hånd på verket, for å forskjønne, forbedre og berike jorden. Men englene syndet, noe som bragte kaos, forvirring og mørke til denne planeten.

Nå fornyet Gud jordens overflate for MENNESKET, skapt for å bli et karakterbilde av Gud, og også i Guds likhet, eller med hans form og skikkelse. Og Gud hadde til hensikt at mennesket skulle fullføre finpussingen ved å forbedre og forskjønne jorden — ved så å si å legge glasuren på kaken, så mennesket skulle ha del i den endelige skapelsen av jorden. Isteden har mennesket ødelagt, forurenset, skjemet, og forringet nesten hver eneste del av jorden som hans hender har berørt eller innvirket på.

Hensikten med mennesket på jorden

Hvorfor plasserte Gud Skaper mennesket på jorden? For å fullbyrde sin endelige og høyeste hensikt, å reproducere seg selv — gjenskape seg selv så å si, med det høyeste formål til syvende og sist å skape den rettskafne, guddommelige karakter i millioner av utalte unnfangede og fødte sønner som skal bli Gudevesener og medlemmer av Familien Gud.

Mennesket skulle forbedre den fysiske jord slik Gud gav ham den, fullføre dens skapelse (noe syndende engler med vilje hadde nektet å gjøre), og på den måten å GJENOPPRETTE GUDS STYRE med Guds LEVEMÅTE; og videre gjennom nettopp denne prosessen å FULLFØRE SKAPELSEN AV MENNESKET ved å utvikle Guds hellige, rettferdige karakter, med menneskets eget samarbeide.

Straks denne perfekte og rettskafne karakteren er inngitt i mennesket og mennesket er forvandlet fra dødelig kjøtt til udødelig ånd, så vil MENNESKETS UTROLIGE POTENSIALE komme — idet mennesket blir FØDT INN I Guds guddommelige familie, og dermed gjenoppretter Guds styre på jorden og så deltar med å fullføre SKAPELSEN av hele det endeløse vidstrakte UNIVERS! Dette utrolige potensiale som mennesket har, vil bli forklart fullt ut senere i denne boken. Gud vil ha produsert seg selv unevnte millioner av ganger om igjen!

På den sjette dag av gjenskapelsesuken sa Gud (*Elohim*): «La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse» (1. Mos. 1:26).

Mennesket ble (forutsatt at det samtykket) skapt for å ha et spesielt forhold til sin Skaper! Han ble skapt i Guds form og skikkelse. Han ble gitt en ånd (immateriell av vesen) for å gjøre dette forholdet mulig. Mye mer om dette litt senere.

Sjelen er dødelig

Men Gud skape mennesket av MATERIE! Dette var nødvendig for den høyeste fullbyrdelsen som Gud hadde til hensikt.

«Og Gud Herren dannet mennesket av jordens muld og blåste livets ånde [luft] i hans nese; og mennesket ble til en levende sjel» (1. Mos. 2:7). Mennesket, dannet av stofflig muld fra jorden, ble til en levende sjel da det begynte å ånde luft. Det står ikke at mennesket er eller har en *udødelig* sjel. Det som ble formet av stofflig muld BLE en sjel.

Ordet «sjel» er oversatt fra hebraisk som Moses skrev på, fra ordet *næfæsj*. Det hebraiske *næfæsj* betyr ganske enkelt et pustende dyr.

Tre ganger i 1. Moseboks 1. ka-

pitel kalles dyr for *næfæsj*: vers 20: «liv» (hebraisk: *næfæsj*); vers 21: «de store sjødyr og alt levende» (hebraisk: *næfæsj*); vers 24: «levende vesener» (hebraisk: *næfæsj*).

I oversettelsen til norsk brukte oversetterne ordene (*dyre*)*liv*; (det) *levende*; *vesen*, men i 1. Mos. 2:7 oversatte de det samme *næfæsj* med det norske ordet «sjel» — mennesket ble til «en levende sjel» (*næfæsj*).

Derfor er SJELEN fysisk, den består av materie og kan dø. Dette er en SANNHET som svært få kirkesamfunn — og antagelig ingen annen religion — tror på. Enda et BEVIS som identifiserer den ene og sanne Guds menighet!

Sjelen kan dø

I motsetning til hva de feilbarlige humanistene lærer, åpenbarer Skaperens bok at mennesket ble dannet av jordens muld, og denne mulden ble på den måten en sjel, dødelig — som alle virveldyr. Menneskene har fortsatt å akseptere den første løgn i menneskehetens historie — Satans løgn til moder Eva, at mennesket er udødelig og ikke kan dø.

Sjelen er bare det pustende dyr. Alle dyr blir i Bibelen kalt «sjeler» — på hebraisk *næfæsj*. Hvis derfor mennesket er en sjel, som i 1. Mos. 2:7, er også de umælende dyr det. Men det finnes en menneskeånd (1. Kor. 2:11) i menneskets sjel.

Menneskeånden gir ikke menneskeliv. I likhet med livet til alle virveldyr kommer menneskelivet av blodsirkulasjonen, som blir tilført oksygen ved at man puster luft. Men Gud åpenbarer at det er en ånd i hvert menneske. Denne ånden finnes ikke i dyrene. Menneskeånden forsyner menneskehjernen med intellekt — med evnen til å skaffe seg kunnskap, å tenke, å resonere, å ta beslutninger og å velge gode eller dårlige holdninger.

Menneskehjernen og dyrehjernen er like. Menneskesinnets overlegenhet skyldes ikke noen overlegen hjerne, men nærværet av menneskeånden i menneskehjernen. Dyrehjernen er utstyrt med instinkter, ikke intellekt.

Det kan virke sjokkerende fremmed, fordi det er en dimensjon i

kunnskapen det hittil ikke har vært undervist i, men den virkelige verdien ved menneskelivet ligger ene og alene i menneskets ånd idet den samarbeider med menneskehjernen.

Gud formet mennesket av materie, men i sitt eget bilde når det gjelder form og skikkelse.

Men villdyret og mennesket har den samme pust, den samme livskilde. De dør den samme død. Menneskeliv er dyrisk eksistens, men i form og skikkelse som Gud, og med menneskeånden tillagt til hjernen.

Menneskets skapelse ennå ikke fullført

Mennesket ble skapt til å ha et forhold til sin Skaper. Derfor ble det skapt i Skaperens form og skikkelse, med kontakt og et forhold som ble muliggjort ved menneskeånden.

Men menneskets skapelse var ikke fullført. Det ble mentalt og åndelig bare «halvt» skapt. I tillegg trengte det Guds Ånd til å forene seg med sin ånd, ved å unnfange det som et Guds barn — forene det med Gud — for til slutt å gjøre det mulig for mennesket å bli født like inn i selve GUDSFAMILIEN.

Stans her et øyeblikk. Legg igjen merke til dobbeltheten i Guds skaperprosess. Den første mannen Adam var en fysisk skapning med menneskeånden i tillegg. Når skapelsen av mennesket endelig blir fullstendig, vil det bli en åndelig skapning, formet helt av ånd.

Når man mottar Guds Hellige Ånd, blir selve Guds udødelig Ånd og sinn spøytet inn i en. De forener seg med menneskeånden i en. Guds Ånd kan ikke bli mottatt eller spøytet inn i det ville dyr fordi dyret ikke har noen ånd i seg som Guds Ånd kan forene seg med.

La meg her innskytte en sannhet at på det tidspunkt da dette skrives er abortspørsmålet antagelig det mest kontroversielle tema som diskuteres blant Vestens befolkning.

Menneskeånden kommer inn i menneskefosteret ved unnfangelsen. Det er denne ånd som etter omvendelse i voksen alder kan bli forenet med Den Hellige Ånd fra den store Gud Skaper, inngi guddommelig liv i dette mennesket så det blir et barn av den levende Gud, i en svangerskapstilstand, skjønt ennå ufødt. Å ødelegge et foster i

tidlig eller sent stadium i en mors livmor er å MYRDE et potensielt fremtidig Gudsvesen.

Derfor er abort mord.

Men la oss gå tilbake til vårt opprinnelige spørsmål: «Hva er et menneskelivs eneste virkelige verdi?»

Menneskeliv er dyrisk eksistens, men med en menneskeånd som gir hjernen intellekt. Menneskeånden i mennesket muliggjør en forening med Guds Hellige Ånd og sinn og udødelighet. Når dødelige mennesker dør, vender legemet tilbake til støv, og ånden vender tilbake til Gud.

Liv etter døden

Når menneskeånden ved døden forlater legemet, er den i virkeligheten en åndelig støpeform, i seg selv ubevisst, men ved oppstandelsen gir den tilbake til det oppstandne legeme all den hukommelse, kunnskap og karakter så vel som form og skikkelse som vedkommende person hadde før døden. Menneskeånden i seg selv kan ikke se, høre, tenke eller vite. Det eneste virkelige LIV, iboende og uavhengig, ligger i at Guds Hellige Ånd forener seg med menneskeånden. Verdien i et menneskeliv ligger i menneskeånden og dens mulighet til å bli forenet med Guds Ånd — som er Guds sinn og liv.

Filosofen tenker seg menneskeverdet som en overordnet verdi i seg selv alene. De snakker om «menneskelig verdighet». De snakker om de medfødte «guddommelige krefter» i hvert menneske. De forsvarer SELV-tillit og SELV-forherligelse. De får det dødelige menneske til å betrakte seg som udødelig Gud.

Tvert imot, menneskelivets eneste verdi ligger i menneskeånden og muligheten for å bli unnfanget av Gud, for senere å bli født som SANN GUD, et barn i GUDSFAMILIEN.

Mennesket er ikke «gud» i seg selv, men bare dødelig kjøtt og blod med en hjerne som er utstyrt med intellekt av menneskeånden.

Mennesket er derfor i seg selv så uendelig mye mindre verd enn hva denne verdens selverklærte lærde mener. Men etter å ha blitt un-

fanget av Den Høyeste Gud gjennom selve den levende Guds LIV og Ånd som bor i det, ter menneskets muligheter av så uendelig mye større verdi enn verden har forstått.

Som tidligere forklart skaper Gud ved dualitetsprinsippet. Slik er det også med skapelsen av MENNESKET. Det finner sted i to faser: 1. Den fysiske fasen, som begynte med det første menneske Adam; og 2. den åndelige fasen, som begynner med «den annen Adam», Jesus Kristus (1. Kor. 15:45-46).

Så ble altså mennesket fra sin skapelse (og fødsel) til med den ene «menneskeånden» som ble en uløselig del av mennesket. Men mentalt og åndelig er det UFULLSTENDIG; det ble skapt med behov for en annen Ånd — Guds Hellige Ånd — og når denne gaven fra Gud er mottatt, vitner Guds Ånd selv «med vår ånd at vi er Guds barn» (Rom. 8:16) — i det unnfangne (eller første) stadium av menneskets åndelige skapelse.

Dette er tydelig forklart i 1. Kor. 2: «Det intet øye så, og intet øre hørte, det som ikke kom opp i noe menneskes tanke, alt det Gud har gjort ferdig for dem som elsker ham» (vers 9) — åndelig kunn-

Er mennesket bare det høyeste dyreslag, nedstammet gjennom iboende krefter ved utviklingsprosessen, uten intelligent planlegging eller formgiving?

skap.

Det naturlige sinn kan ta imot kunnskap om det materielle og fysiske. Det kan også ha en sans for moral, etikk, kunst og kultur som de umælende dyr ikke har. Men når det gjelder godt og ondt, kan det vite og gjøre bare det som er godt på menneskets plan, noe som er mulig ved menneskeånden som bor i mennesket. Men denne sansen og utførelsen av det gode er begrenset til menneskets nivå av

menneskeånden, som er egoistisk i seg selv. Den kan eie og gi uttrykk for kjærlighet på menneskers plan, men uten Guds Hellige Ånd kan den ikke eie eller gi uttrykk for kjærlighet på Guds plan, ei heller kan den tilegne seg kunnskap om det åndelige, slik det er åpenbart i 1. Kor. 2.

Bare Gud åpenbarer

«... Dette [åndelige ting] har Gud åpenbart for oss ved sin Ånd» (vers 10; '78'). Legg spesielt merke til at åndelig kunnskap ikke åpenbares av en person kalt Den Hellige Ånd. Den åpenbares av Gud og til oss i dag ved Guds Ånd, som vi kan ta imot bare som Guds gave ved hans nåde og barmhjertighet. Gud er den som åpenbarer. Den Hellige Ånd er det instrument som gjør det mulig for oss å forstå det som bare Gud kan åpenbare.

«For hvem iblant mennesker vet hva som bor i mennesket, uten menneskets ånd som er i ham? ...» (vers 11.) Hvis Den Hellige Ånd er den tredje person i en treenighet, er da ikke menneskets ånd også et annet menneske? En ku, en sau eller en hund kan ikke vite det et menneske vet — og det kunne heller ikke et menneske hvis det ikke hadde vært for menneskeånden som er i det. For eksempel slik kunnskap som kjemi, fysikk og teknologisk og vitenskapelig kunnskap. På samme måte, det naturlige menneske med denne ene ånd er *begrenset*: «Således vet heller ingen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd.»

BARE når Den Hellige Ånd kommer inn og forener seg med «menneskeånden», kan et menneske begynne virkelig å forstå det som er åndelig: «Men et naturlig menneske tar ikke imot det som hører Guds Ånd til; for det er ham en dårskap, og han kan ikke kjenne det, for det dømmes åndelig» (vers 14).

De mest høyutdannede ser alt gjennom evolusjonsteoriens briller. Evolusjon er utelukkende opptatt av materielt liv og utvikling. Den vet ikke og underviser ikke i noe om åndelig liv og problemer, og alle verdens onder er åndelige av natur.

Dette er **ÅRSÅKEN** til at de mest høyutdannede i det store og hele er

de mest uvitende. De er begrenset til kunnskap om det materielle og om det «gode» på det selvcentrerte plan. Kunnskap om Gud og det som hører Guds Ånd til, er dårskap for dem. Men selvfølgelig sier Gud: «Denne verdens visdom er dårskap for Gud» (1. Kor. 3:19).

Verden avskåret fra Gud

La oss nå vende tilbake til det første menneske, Adam.

Husk Guds hensikt med å skape mennesket på jorden: 1. For å gjenopprette GUDS STYRE på jorden, og ved å regulere menneskelivet gjennom dette styret, a) å fullføre den fysiske skapelsen av jorden der englene ruinerte den, og b) samtidig fullføre skapelsen av MENNESKET ved å utvikle rettferdig åndelig KARAKTER; og 2. å opprette GUDS RIKE og til slutt menneskets utrolige potensial til å fullføre skapelsen av det store UNIVERS!

Denne høyeste hensikt krevde: 1. at mennesket forkastet Satans vei, ved å velge GUDS KJÆRLIGHETSVEI, basert på Guds åndelige lov; og 2. at mennesket først ble skapt av materie, slik at hvis det ble ført inn på Satans «FÅ»-vei, da kunne det FORANDRE seg og omvende seg til GUDS KJÆRLIGHETSVEI. Hvis det derimot nektet å forandre seg, kunne dets liv bli utslette uten ytterligere eller vedvarende lidelse, som om det aldri hadde vært til.

Straks åndelige vesener var ferdig skapt (slik tilfellet var med en tredjedel av englene som ble onde skikkelser), *kunne de ikke forandre seg!* Så snart en ånds skapelse er fullført, er den konstant og evig — ikke gjenstand for forandring. Men fysisk materie *forandrer* seg konstant.

Gjennom Guds mesterplan for sin åndelige skapelse, som senere vil bli dekket, var det blitt planlagt av Gud og Ordet at Ordet som en hovedplan skulle gi avkall på sin høye herlighet og i rette tid komme i menneskeskikkelse som Jesus Kristus, for å muliggjøre den åndelige fasen av MENNESKETS skapelse — at GUD REPRODUSERER SEG SELV! For en MESTERPLAN for det absolutt fremste skaperverk! Hvor STOR er ikke vår Gud, i sinn, hensikt, planlegning og utforming, så vel som SKAPELSE — fra den

minste bakterie eller det minste insekt til den aller største sol som gjør vår egen sol ubetydelig i sammenligning!

Det første mennesket, Adam, ble skapt med mulighet til å kvalifisere seg til å erstatte Satan, den tidligere Lucifer, på jordens trone for å gjenopprette GUDS STYRE.

Men det var nødvendig at han motstod og forkastet Satans «FÅ»-vei, som var grunnlaget for Satans onde styre, og isteden valgte GUDS LOVS VEI — KJÆRLIGHETENS vei (GI-veien), som er grunnlaget for Guds styre!

Deres Skaper snakket først til Adam og Eva, instruerte dem om Guds styre og åndelige lov — selv om bare det mest sammentrengte sammendrag av Guds instruksjon til dem blir åpenbart i 1. Mos. 2. Satan ble forhindret fra å ha noen kontakt med dem før Gud først hadde undervist den.

De to symbolske trærne

I den vidunderlig vakre Edens hage som Gud plasserte dem i, var det to meget spesielle symbolske trær. Man har hørt lite om disse trærne og deres veldige betydning, bortsett fra at de fleste har hørt om «Adams eple». Men det forbudte treet var sannsynligvis ikke noe epletre.

Den virkelige betydningen av disse to symbolske trærne forklarer selve verdens grunnvoll. I dem ligger svaret på vår tids store mysterium i dette moderne 20. århundre. Vi lever i dag i en verden av storslått fremgang og utvikling, likevel paradoksalt av forferdelige onder. Det forvirrende spørsmålet i dag er: De hjernene som kan lære å fly til månen og tilbake igjen, transplantere hjerner, produsere datamaskiner og teknologiske vidundere, hvorfor kan de ikke løse sine egne problemer? Hvorfor er det ingen fred i verden?

Vi kan ikke forstå mysteriet med dagens begivenheter og forhold med mindre vi går tilbake til selve verdens grunnleggelse, og lærer det som utviklet seg fra begynnelsen til den pulserende og forvirrende nåtid.

Verden begynte på disse spesielle trærnes tid. Vi hører praktisk talt intet i dagens bibelske feil-

(Fortsettes side 17)

ROTTERDAM

en port til Tyskland

av John Ross Schröder

Mirakelet Rotterdam er svært likt nabo-mirakelet Vest-Tyskland. Begge er blitt bygget opp igjen fra ruiner.

Mange tyske byer ble ødelagte av allierte bombefly under de avsluttende årene av 2. verdenskrig.

Det samme ble Rotterdam i 1940. I løpet av én time satte bombeflyene fra *Luftwaffe* i gang branner som forvandlet Rotterdam praktisk talt til en ørken. 264 hektar bygninger ble ødelagt. 25 000 familier ble hjemløse. 900 mennesker ble drept.

Mye av havneområdet ble til

Rotterdam er Vest-Europas lossesenter for større oljetankere. Over er en av åtte "oljehavner".

slutt ødelagt i 1944. Rotterdam måtte begynne helt på nytt etter V-dagen.

I løpet av tre uker fra hovedødeleggelsen i mai 1940 la byens foretaksomme borgere skisserte planer for å gjenoppbygge byen. I dag er den et panorama av bygninger som utgjør et imponerende syn fra Eurromast — et tårn med en utmerket restaurant og utsikt over Rotterdam.

I dag har nederlandsk skarpsindighet gjort havnen til et allsidig nettverk av raffinierier, tørrdokker, kornterminaler, lagertanker og lett adgang for containere. Rotterdam havn strekker seg 40 km langs munningen av Rhinen i Nord-

sjøen. Et skip kommer inn eller forlater havneområdet hvert 8½ minutt.

Og nå, nederlandsk-tysk samarbeid

Hvor ironisk er det ikke at tyskerne og nederlenderne — fiender tidlig i 40-årene — nå er modeller på samarbeid. De er avhengige av hverandre. Begge er medlemmer av Fellesmarkedet.

I dag har Rotterdam og Forbundsrepublikken Tyskland et enormt lønnsomt forretningsfelleskap. Mer vesttysk tonnasje passerer Rotterdam havn enn de tre største vesttyske havnene tilsammen. Ifølge *International Herald*

Tribune i desember 1980: “Byens geografiske beliggenhet ved munningen av Rhinen, som gjør den til en port for båttrafikk til Vest-Tyskland, er dens trumfkort” (mine uthevelser).

Geografien har vært snill mot Rotterdam. De fleste europeiske hovedsteder og industrisentra ligger ikke mer enn 100 km borte. Rotterdam betrakter seg selv som Europas havn. Byens nyeste utvikling, nærmest Nordsjøen, kalles *Europoort*. På nederlandsk antyder den dobbelte o-en i *Europoort* snarere “port” enn bare “havn”.

Rotterdam — port til Europa? Så absolutt. Men enda viktigere, en port til Tyskland — nå til For-

Et blick inn i det travle kontrollrommet hos havnemyndighetene.

Et utsyn over Eemhaven, en av de mange velutstyrte havnene i Rotterdam, den travleste havnebyen i verden.

Rotterdam, som ligger ved utløpene av Rhinen og Maas, er i sannhet en europeisk havneby. Områder i rødt indikerer hovedhavnen og industrielle områder.

Jernbanelinjer (i forgrunnen) forbinder alle kainene og varehusene med det europeiske jernbanenett.

bundsrepublikken — men hvor lang tid vil det gå før den blir en port til *hele* Tyskland, inklusive Den tyske demokratiske republikk, Øst-Tyskland? Mer om det senere.

Tyskland, olje og Rotterdam

The Columbia Encyclopedia gjør det til et utrolig viktig punkt i sin omtale av Rotterdam: "Europoort, et stort havneområde midt imot Hoek van Holland, bygget hovedsakelig i 1960-årene, er *beregnet hovedsakelig på lossing og lagring av olje*. Rotterdams betydning skyldes hovedsakelig transitt-handelen med Ruhr-distriktet i Nordvest-Tyskland, som det er forbundet med ved flere vannveier og oljerør" (side 2364, 4. utgave). Det er fremdeles petroleumsprodukter som får verden til å gå. Deres betydning akselereres i enhver verdenskrise.

I de senere årene er det blitt gjort mye ut av overflod på olje og fallende oljepriser. Til og med OPECs makt er blitt vesentlig svekket. Men midlertidige tendenser kan være forførende. Langtidsprognoser forutsier absolutt svinende oljelagre. Hvorfor? Fordi denne verden konsumerer over 4000 milliarder liter i året! Reserverne under jorden er svære, men de kommer ikke til å vare så lenge.

Oljemangel vil i den overskuelige fremtid på nytt komme til å prege overskriftene. Lagre og

reserver i Rotterdam vil bli av stadig større betydning for Tyskland — mer i fremtiden enn nå.

En rapport i det nederlandske ukeblad *Elseviers Magazin* er vel verd å merke seg. Overskriften lyder: "Nederland blir et oljeland." Kort sagt sier artikkelen at Nederland kommer til å produsere 25 prosent av sitt oljebehov ved utgangen av dette året. Om en fem års tid anslår man at de vil produsere hele 50 prosent.

Alt dette skyldes en oppdagelse like under Rotterdam. Potensielt er det det største oljefeltet i Nederland. Det pumper allerede mer olje enn de tradisjonelle feltene øst for Nederland. Vi kan bare gjette oss til dets fremtidige betydning for Nederland og Tyskland. Men dets verdi for tungindustrien er uoverskuelig.

Den øst-tyske forbindelsen

Til tross for politiske rykk og napp vokser handelen mellom de to tyske statene. Økonomiske forbindelser mellom Bonn og Øst-Berlin er tvingende nødvendige for Øst-Tyskland og til og med for Sovjetunionen, som begge har et desperat behov for vest-tyske mark.

Konsumprodukter i begge de tyske statene begynner å bli mer og mer like. En forretningsmann i Vest-Berlin sa følgende om klær som lages i Øst-Tyskland: "Man kan knapt se forskjellen. De bruker vestlige mønstre." (*International*

Herald Tribune, 7 mai.)

Sovjetunionen har meget gode grunner til å hindre en politisk gjenforening av de to tyske stater. Men Sovjetunionen forhindrer *ikke* stadig mer intime økonomiske bånd. Artikkelen i *Tribune* fortsetter: "... Øst-Tyskland og Sovjetunionen har akseptert et spesielt forhold mellom de to tyske statene på det økonomiske området som begge fortsetter å forkaste på det politiske nivå."

Men det som har begynt som et økonomisk samarbeid, kan godt komme til å bli til et politisk samarbeid innenfor et utvidende Fellesmarked.

Vårt poeng er at Rotterdam kan komme til å bli det viktigste oljelageret for både Øst- og Vest-Tyskland. Politiske grenser i Europa har vist seg å være meget flytende i dette 20. århundret. Hele land og riker er forsvunnet fra det europeiske politiske kartet. Kortvarige kunstige og unaturlige grenser er blitt tvunget frem.

Dyptgående politiske forandringer vil komme til å sjokkere menneskeheten før dette århundret tar slutt. Bibelske profetier forutsier forbausende begivenheter i Europa. Og Rotterdam vil spille en nøkkelrolle i disse begivenhetene.

Fortsett å følge med i verdensbegivenhetene.

Fortsett å lese *Den Enkle Sannhet!* □

SKOGDØD

(Fortsatt fra side 8)

forestående, ville jeg ta meg tid til å plante et epletre."

Enden på denne tidsalder slik vi kjenner den, er forestående.

I Bibelens profetier blir det europeiske kontinentets umiddelbare fremtid forutsagt med overveldende presisjon. I *Åpenbaringsboken* så Jesus Kristus gjennom århundrene og viste apostelen Johannes de forhold som ville følge i sporene av en fremtidig forening av europeiske nasjoner.

Mange i dag ønsker et forenet Europa for fred og velstand, uten å være klar over at de baner vei for et fryktelig uhyre som til og med vil få Hitlers tredje rike til å blekne til noe ubetydelig.

Men har Bibelen, blant sine forutsigelser om fremtidig verdensoppør, forutsett en verden som må kjempe for å ta vare på sine svinende skoger?

I *Åpenbaringen* 8:7 kan vi lese at "tredjedelen av trærne ble oppbrent..." Og i kapitel ni av *Åpenbaringen* profeteres det i symbolsk språk om en stor hær, like tallrik som gresshopper, som vil sverme over de sentrale deler av Eurasia. Men legg merke til at idet de stiller opp sine styrker, så får de ordre om å ta vare på det som er igjen av gresset, vegetasjonen og trærne på jorden. "Og det ble sagt til dem at de ikke skulle skade gresset på jorden, heller ikke noe grønt, *heller ikke noe tre*, men bare de mennesker som ikke hadde Guds segl i sine panner" (vers 4).

(For å få en fullstendig forklaring på disse profetiene, bør leserne be om å få vårt gratis hefte *Åpenbaringsboken endelig klarlagt*.)

Selv under en desperat kamp om verdensherredømmet vil disse hærstyrkene bli tvunget til å ta vare på det som er igjen av jordens ressurser. Andre profetier viser at de voldsomme begivenhetene i forbindelse med "Satans siste skanse" vil herje alt liv — mennesker, dyr — og trær.

Mye av skaden har allerede skjedd. For å redde Europas utdøende skoger, kreves en grad av internasjonalt samarbeid og tilbakeholdenhet som for øyeblikket er usannsynlig i dagens grådige og kortsiktige verden. De vakre i Tyskland kommer til å gå enda mer til grunne. — *John Halford*

Mysteriet mennesket

(Fortsatt fra side 13)

undervisning om livets tre, og nesten intet om det forbudte treet.

Men tenk over følgende: Gud hadde skapt et menneske av jordens muld. Men Gud skaper i to trinn. Mennesket var ennå ikke fysisk fullstendig. Gud ville at det skulle «bli mange og oppfylle jorden». Men mennesket kunne ikke gjøre det fordi det ennå ikke var fysisk fullstendig. Da lot Gud en dyp søvn (narkose) falle på mennesket. Så utførte han en operasjon hvor han fjernet et ribben fra Adam og bygget en kvinne av det. De ble en familie. Menneskets fysiske skapelse var fullført. De kunne formere seg.

Men det mennesket Gud skapte, var dødelig. Det hadde bare en midlertidig fysisk-kjemisk eksistens som ble holdt i live ved sirkulasjon av blod som blir tilført oksygen gjennom åndedrettet, og forsynt med brensel av mat og vann fra marken. Det hadde ikke iboende LIV — uavhengig liv. Men det hadde en menneskeånd som, forenet med Guds Hellige Ånd, kunne avle evig liv i det.

Udødelig liv tilbudt

Men Gud tilbød mennesket udødelig liv gjennom dette symbolske LIVETS tre. Gud tilskyndet eller tvang det ikke til å ta av det — han bare gjorde treet fritt tilgjengelig. Adam kunne spise av alle trærne i hagen, unntatt det ene forbudte treet, «til kunnskap om godt og ondt».

Hva om Adam hadde tatt av LIVETS tre? Du har antagelig aldri hørt det spørsmålet besvart. De som kalles og dras av Gud til Jesus Kristus, får i dag tilbud om dette treet. Det er én forskjell mellom den opprinnelige Adam og den kalte kristne. Adam hadde ennå ikke syndet, og ingen omvendelse ville vært nødvendig om han hadde valgt livets tre. Ellers er den omvendte og troende Åndsavlede kristne i samme situasjon som Adam ville ha vært i om han hadde tatt av livets tre.

Adam ville ha mottatt Den Hellige Ånd av den udødelige Gud, for at den skulle forene seg med hans menneskeånd. Siden det krevdes et

valg av Adam, måtte han selvfølgelig ha forkastet Satans vei ved å ta av livets tre.

Han ville ha vært avlet som et Guds barn, akkurat som den omvendte Åndsavlede kristne, noe som ville gi ham forsmaken på et udødelig liv, og gjøre ham til ett med Gud, som for den Åndsavlede kristne i dag, hvor «Kristus i [oss er] herlighetens håp» (1859-overs.). Og igjen, Kristi sinn er i oss (Fil. 2:5), så selve Den Eviges sinn ville ha vært i Adam. Men isteden kom Satans sinn og innstilling inn i ham og arbeidet i ham, på samme måte som den har gjort det i alle hans barn som har utgjort hele denne verden. Vi leser i Ef. 2:2 at Satan, som høvding over luftens makter, virkelig arbeider i mennesker.

Her vil vi forklare noe som kan bli misforstått. Under Satans fristelse ble Eva forført, men ikke Adam (1. Tim. 2:13-14). Adam nektet å adlyde Gud, og syndet med overlegg. Men selv om han ikke ble forført i denne første fristelsen, avskar hans overlagte brudd på Guds klare kommando ham fra Gud, noe som produserte en tilstand av mental fordervelse, og slik at hans sinn ble åpen for Satans forførelse. Fra da av ble Adam og alle hans barn etter ham mottakelige for Satans innflytelse. Satan begynte å arbeide i Adams sinn, slik Gud ville ha arbeidet i hans sinn hvis han hadde tatt av livets tre.

En verden i fangenskap

Slik hadde Satan fra samme øyeblikk åndelig kidnappet Adam, og hele hans menneskefamilie er hele tiden siden blitt holdt fangen av Satan.

Gud ville ha åpenbaret for Adam Guds livsform — som er Guds åndelige lov. Denne loven er den utstrømmende klærlighets vei — men den ville ha vært «Guds kjærlighet ... utøst i [menneskenes] hjerter ved den Hellige Ånd» (Rom. 5:5). Menneskenes naturlige kjødelige kjærlighet kan ikke oppfylle Guds hellige lov.

Men slik et menneskefoster er blitt unnfanget av menneskefordre, og på samme måte som fosteret må utvikle seg gjennom svangerskapsperioden før det blir

født, slik er det også med den Åndsledete kristne, og slik ville det ha vært med Adam.

Med han ville ha opplevd en direkte forbindelse og kontakt med Gud.

Guds åndelige LIV blir gitt til den kristne gjennom Den Hellige Ånd. Åndelig kunnskap gis også av Gud, men ved at Den Hellige Ånd bor i vedkommende (1. Kor. 2:10). Full forståelse av Guds LOV (hans livsform) gis av Gud gjennom Den Hellige Ånd. Men Guds lov krever handling og utførelse, og KJÆRLIGHET er lovens oppfyllelse (Rom. 13:10), og den kan oppfylles bare ved Guds kjærlighet og kjærlighet fra Gud (Rom. 5:5).

Så Adam ville ha fått den dype åndelige kunnskap som ville gjøre ham i stand til å leve etter Guds vei, og han ville også ha fått den guddommelige kjærlighet som alene kan oppfylle den fullkomne kjærlighets lov og sette den ut i handling.

Gjennom Den Hellige Ånd ville han også ha mottatt selve Guds TRO. Han ville ha mottatt kunnskap, veiledning og hjelp fra Gud. Han ville hatt tillit til at Gud ville gripe inn i saker utenfor hans styring. I slike saker gjør Gud på en overnaturlig måte for oss det vi selv ikke er i stand til å gjøre. Med andre ord, Gud kjemper våre slag for oss.

A forkaste Guds lov og herredømme

Men isteden valgte Adam en annen slags kunnskap — han tok *til* seg SELV kunnskap om godt og ondt. Han stolte helt og holdent på seg selv, både når det gjaldt KUNNSKAP om og kraft til å gjennomføre godt og ondt. Han FORKASTET tillit til Gud, og valgte selvtillitens kurs. Den eneste rettferdighet han kunne tilegne seg, var SELVrettferdighet, som for Gud er lik skittentøy.

Adam og Eva tok av «treet til kunnskap om godt og ondt». Å ta av frukten var å *ta til seg* kunnskap om hva som er godt og hva som er ondt — selv å bestemme hva som er riktig og hva som er synd. Dette betød selvfølgelig at de forkastet GUDS LOV, som definerte *for dem* rett og galt.

Slik den strålende erkeengelen Lucifer opprinnelig var skapt av

Gud, var han toppunktet av Guds skapermakt i et enkelt vesen. Det er få i dag som selv fjernt er klar over den store makt — som nå er blitt til listig bedrag — som Satan har. Adam undervurderte ham åpenbart fullstendig.

Den slu Satan henvendte seg til Adam gjennom hans kone Eva. Han sa ikke: «VELG MIN VEI!» Han opptrådte som en listig slange. Han forførte henne med klokskap.

Han sådde TVIL i hennes sinn om Guds troverdighet. Han gav henne en følelse av urettferdighet og motvilje. Han forførte henne til å tro at Gud hadde vært urettferdig og selvsk. På en listig måte inngav han henne sinnets forfengelighet. Han lurte henne til å tro at det var *riktig* å ta av den forbudne frukten.

Adam ble ikke forført, men likevel fulgte han sin kones eksempel. Sammen med henne tok han til seg

skap — dere har forkastet kraft fra meg ved min Ånd til å leve rettferdig — dere har gjort opprør mot min kommando og mitt styre — dere har valgt Satans «FÅ»- eller «TA»-vei.

Derfor dømmer jeg dere og verden til i 6000 år å være *avskåret* fra adgang til meg og min Ånd — unntatt de uhyre FÅ jeg spesielt skal kalle. Og disse FÅ skal bli kalt for forberedende spesialtjeneste for Guds Rike. Det skal bli krevd av dem at de gjør det som dere har unnlatt å gjøre — å forkaste, mostå og beseire Satan og hans VEIER, og isteden følge min åndelige LOVS veier.

Gå derfor, Adam, og alle dine etterkommere som skal utgjøre verden, og produser deres egen kunnskap. Bestem selv hva som er godt og hva som er ondt. Utform deres egne undervisningssystemer og måter til å utbre kunnskap på, ettersom deres gud Satan skal villedere dere. Dann deres egne oppfatninger om hva som er gud, deres egne religioner, deres egne myndigheter, deres egne livsstiler og former for samfunn og sivilisasjon. I alt dette vil Satan forføre deres verden med sin egoistiske innstilling — med forfengelighet, begjær og grådighet, sjalusi og misunnelse, konkurranse og strid og vold og krig, opprør mot meg og min KJÆRLIG-

HETSLOV.

Etter at verden av deres etterkommere har skrevet leksen i 6000 år hvor menneskene har opplevd lidelse, engstelse, skuffelse, nederlag og død — etter at den verden som skal komme fra dere, blir nødt til å bekjenne den ytterste håpløshet ved den livsform dere har valgt — skal jeg gripe inn på overnaturlig måte. Ved overnaturlig guddommelig makt skal jeg så ta over styret av hele verden. Ved gjenopp-læring skal jeg skape en lykkelig verden i FRED. Og gjennom omvendelse skal jeg så tilby evig frelse til alle. Etter at tusen år er gått av den lykkelige verden som skal komme, skal jeg la alle som har dødd uten å være kalt under disse 6000 år, bli oppvekket fra de døde

til dødelig liv. Deres dom skal da komme. Og ved omvendelse og tro skal de bli tilbudt evig liv.

I løpet av disse 6000 år hvor de vil være avskåret fra meg, skal de ikke bli evig dømt. Men, slik de står i løpet av sitt liv, skal de høste. Men *når* jeg åpner evig frelse for dem, skal det ikke være noen Satan til å hindre eller forføre dem — ingen Satan som de må overvinne. Disse få kalte i løpet av disse første 6000 år skal måtte forkaste og motstå Satans innflytelse og seire. Men de som seirer, skal sitte med meg på min trone og ha makt under meg til å heske over alle nasjoner under mitt overherredømme.»

Selvtilittens opprinnelse

Hva betyr alt dette?

Adam, det første mennesket, avviste kunnskap fra og tillit til Gud. Han valgte å stole på sine egne kunnskaper og evner.

Den moderne verden, utviklet fra Adam, stoler fullstendig på menneskelig selvtilitt. Den psykologi som undervises i dag er selvtilitt. Stol på dine indre medfødte krefter, underviser de. En atmosfære av selv-tillitsfull profesjonalisme gjennomsyrrer de fleste moderne universiteter. Det er forfengelighetens ånd. Universitetsstudenten blir ansporet til å se på seg selv som en som er i ferd med å bli en profesjonell — dvs. han anser seg selv som hevet over dem som ikke har hatt samme type utdannelse som han. På grunn av hovedtanken i utviklingslæren føler han seg høyt hevet over dem som tror på Gud og Herren Jesus Kristus. Han ser på dem med forakt.

Frelsen ble avstengt

Da Adam tok denne skjebnesvangre og dødelige beslutningen, STENGTE GUD AV LIVETS TRE (1. Mos. 3:22-24) for den verden som stammet fra Adam, for 6000 år. Bortsett fra en del profeter som ble utvalgt til å nedtegne Bibelen, og menigheten som Jesus Kristus kalte ut av denne verden. Men til og med Jesus sa klart fra at «ingen kan komme til meg uten at Faderen, som har sendt meg, drar ham» (Joh. 6:44).

Deretter la Gud, ved selve begynnelsen av denne verden, sin 7000-årige hovedplan for å gjen-

Hvorfor har mennesket evnen til å tenke og resonnere, og hvorfor eier det all den kunnskapsrikdom som det er umulig for dyrene å ha?

beslutningen om hva som er riktig og hva som er galt, og slik MISTRODDE han hva hans Skaper hadde sagt. Samtidig FORKASTET han Gud som Frelser og Hersker — forkastet Gud som kilden til åpenbaret GRUNNLEGGENDE KUNNSKAP. Han trodde og fulgte Satans VEI.

Adams verden dømt

Da Gud «drev mennesket ut» av Edens hage og stengte veien tilbake, så det *ikke* skulle gå tilbake og motta evig liv *i synd* (1. Mos. 3:22-24) — FELTE HAN EN DOM!

Gud sa i virkeligheten: «Dere har tatt beslutningen for dere selv og den verden som skal utvikle seg fra dere. Dere har forkastet meg som den grunnleggende kilde til kunn-

nomføre sitt mål.

Det var Satan som forførte Eva. Så syndet Adam overlagt ved å ta av den forbudne frukten. Siden dengang er hele verden blitt forført (Åp. 12:9).

La oss stanse her et øyeblikk. La oss innse at dette var selve begynnelsen til den verden som vi fortsatt lever i. På dette tidspunktet må Satan ha frydet seg. Han må ha trodd at Gud var beseiret — at Gud gjennom Adam hadde mislykkes i å styrte Satans herredømme over jordens trone.

Men Gud sier: «Min plan skal bli fullbyrdet.»

Guds 7000-årige plan vil oppfylle Guds mening i overveldende og strålende herlighet.

Forstå dette poenget, som har vært et mysterium for verden. Da Gud stengte av livets tre, avstengte han menneskeheten fra forsoning og frelse i 6000 år, inntil den annen Adam, Jesus Kristus, etter 6000 år skulle komme tilbake til jorden i høyeste makt og herlighet for å avsette Satan fra hans trone og herske over alle menneskehetens nasjoner.

Det første mennesket, Adam, fikk anledning til å velge Guds styre, til å gjeninnføre dette styret på jorden, og til å avsette Satan fra jordens trone. Siden han sviktet, kan ikke frelsen igjen åpnes for menneskeheten generelt før Jesus Kristus, den annen Adam, har utrettet det den første Adam ikke gjorde — nemlig å avsette Satan og selv sitte på jordens trone, å gjeninnføre Guds styre på denne jord.

Det at livets tre ble avstengt for menneskefamilien, markerte begynnelsen på vår nåværende verden, som fortsatt blir usynlig styrt av Satan. Hvordan skulle da Gud klare å gjennomføre sin plan? Da selve grunnvollen til denne verden ble lagt, ble det bestemt av Gud at Ordet skulle bli født på jorden som Guds offerlam for å frelse menneskeheten fra kidnappere Satans herredømme (Åp. 13:8).

Men hvordan skulle da Gud noensinne oppnå sitt mål om å reprodusere seg selv gjennom menneskene i løpet av de neste 6000 årene?

Frelese ved oppstandelse

Ved selve begynnelsen av Satans verden ble det også bestemt (Hebr. 9:27) av Gud at alle mennesker skulle dø en gang, og at de deretter, ved oppstandelse fra de døde, ville bli bragt til doms. I mellomtiden ville ikke menneskeheten som helhet foreløpig bli bragt til doms — hverken fordømt eller frelst. På den tid ble det bestemt at likesom alle mennesker skulle dø i Adam, så skulle de samme «alle» i Kristus bli bragt tilbake til livet i Kristus ved en oppstandelse til dom (1. Kor. 15:22). Nettopp denne oppstandelsen av alle som døde i Adam har vært et mysterium for hele denne verden som er forført av Satan. Selv i dag feirer den tradisjonelle kristenhet Jesu oppstandelse i den hedenske påsken hver eneste vår, men de sier intet om den kommende oppstandelsen for de milliarder som er døde i Adam. Den oppstandelsen vil bli forklart senere i denne boken.

I mellomtiden, da Kristus skulle komme for å bære menneskehetens synder, ville han stifte Guds menighet. Menighetens formål og funksjon vil bli forklart fullt ut i kapitel seks i denne boken.

Stans her et øyeblikk! Forstå det som Satan har blindet hele verden ifra å se. Innse hva en forført tradisjonell kristenhet ikke har forstått.

Dette er av høyeste viktighet!

Den tradisjonelle kristenhetens verden er blitt forført til å akseptere den antatt kristne læren om sjelens udødelighet. Videre at de som «bekjenner seg til Jesus» etter døden øyeblikkelig kommer til en himmel med evig lediggang, med frihet fra ansvar og lykksalighet, med avslapning og dovenskap. De som ikke klarer å «godtar Jesus», skal derimot etter døden komme til et bestemt sted med evig vedlikeholdte brennende flammer, et sted som kalles helvete, hvor de skriker og hylar i ubeskrivelig smerte og nød for evig tid, i uendelighet, uten håp.

Læren har vært at mennesket er en udødelig sjel, og at det allerede har evig liv. Dette fornekte (Rom. 6:23) at syndens straff er døden, og at mennesket bare kan få evig liv som en gave fra Gud. Denne falske læren i den tradisjonelle kristenhet

kan sammenlignes med å ta en enveistur med jernbanen. Denne reisen er livsløpet ditt. På enden av jernbanespolet er det en automatpens som vil sende deg direkte til et evig brennende helvete med ubeskrivelig smerte og tortur. Men dersom du på noe stadium gjennom livets reise bekjenner at du «godtar Kristus», da vil i samme øyeblikk automatpensens ved enden av sporet bli slått over for å sende deg rett opp til himmelen.

Megen såkalt «kristen» forkynnelse har gått ut på at Gud skapte det første mennesket som en fullkommen udødelig skikkelse, men at Satan snek seg inn og ødela dette fantastiske arbeidet som Gud hadde gjort, i et øyeblikk mens Gud var uoppmerksom. Frelsen blir så fremstilt som Guds forsøk på å reparere ødeleggelsene, for å få menneskeheten tilbake i like god stand som da Gud først skapte den.

I læresetning etter læresetning har de trodd og forkynt det diametralt motsatte av de sannhetene som klart blir åpenbart i Bibelen.

Satans første løgn

De har forkynt Satans første løgn om at mennesket er en udødelig sjel. Når man stanser opp og tenker over det, går jo denne læren ut på at avdøde «frelste mødre» som har kommet til himmelen, hele tiden er seg bevisst sine fortapte sønner som skriker og hylar i ubeskrivelig tortur i helvetes flammer.

Men hva er den virkelige sannhet i Guds hellige Ord? Vet de døde hva de levende gjør? Like etter at vi giftet oss, fortalte min kone at etter at hennes mor døde da hun bare var 12 år gammel, trodde hun at moren hennes i himmelen kunne se alt det hun foretok seg.

Jeg siterer nå fra en artikkel i *Den Enkle Sannhet* i mars 1985: «Skriften åpenbarer klart at når man dør, er man død. Ifølge Bibelen hører ikke de døde, de ser ikke, tenker ikke og vet ikke noe. De døde har absolutt ingen bevissthet av noe slag: «For de levende vet at de skal dø, men de døde vet ikke noen ting, og de får heller ikke noen lønn, for minnet om dem er glemt. Både deres kjærlighet og deres hat og deres ærgjerrighet er det for lenge siden forbi med...» (Fork. [Pred.] 9:5-6).»

Bibelens budskap er klart på dette punkt. Død er død, uten noen skygge av tvil. Apostelen Paulus skrev av «for den lønn synden gir, er døden» (Rom. 6:23). Død er pr. definisjon mangel på liv — ikke bare adskillelse fra Gud.

Skriften råder oss til og med til å gjøre det meste ut av livet mens

ker er dødelige og gjennomlever alle slags følelser og vanskeligheter her i livet, og opplever livets gode tider.

For selv om vi blir døde når vi dør, skal vi ikke forbli døde bestandig. De døde skal oppstå fra sine graver! Les hva Jesus sier: «Undre eder ikke over dette! For den time kommer da alle de som er i gravene, skal høre hans røst, og de skal gå ut, de som har gjort godt, til livets oppstandelse, og de som har gjort ondt, til dommens oppstandelse» (Joh. 5:28-29).

Vi vil bli stilt til regnskap for vår atferd her i livet! Hvert menneske som noensinne har levd, skal til slutt avlegge regnskap og bli med i en oppstandelse.

Jeg har tidligere forklart at ånden i mennesket ikke av seg selv kan se, ikke kan høre, og ikke kan tenke. Hjernen ser gjennom øyet, hører gjennom øret og tenker etter hva ånden gir den kraft til. Når vi dør, «vender støvet tilbake til jorden og blir som det var før, og ånden vender tilbake til Gud, som gav den» (Fork. 12:7).

Ånden er den som tar minnet og personligheten i forvaring. Den er som en støpeform. Den tar til og med vare på den avdødes fysiske utseende og skikkelse, slik at de som er døde, på dommens dag kan se ut som de gjorde da de levde, ha samme karakter som de utviklet i løpet av sitt liv, og huske alt de hadde lagret i sin hukommelse. Men i mellomtiden, i døden, er det ingen bevissthet — de «vet ikke noen ting» (Fork. 9:5).

Den mest utbredte læresetning som blir trodd av så å si alle de kirkesamfunn som kalles kristne, bortsett fra den eneste ekte sanne og opprinnelige Guds menighet, er at ALLE automatisk er «fortapt» hvis de ikke bekjenner Jesus Kristus som frelser — og at det bare er nå man kan «bli frelst». Men sannheten er at de som er avskåret fra Gud IKKE ENNÅ ER DØMT! Det er få som forstår denne grunnleggende hovedplanen til Gud. Leseren kan umulig bli mer overrasket over sannheten som blir avslørt i denne boken, enn undertegnede selv ble,

for over 58 år siden. HELE VERDEN er blitt forført, slik Guds Ord forutsa! En som er forført, er ikke klar over det selv! Undervurder ikke Satan!

Menneskene, avskåret fra Gud?

Når man ser på den mangfoldige ondskapen i verden i dag, kunne man tro at mennesket har avskåret seg selv fra Gud. Men det er GUD som har avskåret mennesket fra seg. Og hvorfor?

Får dette Gud til å virke urettferdig? Tvert imot!

La oss klargjøre dette punktet. Da Adam valgte å spise av det forbudte treet, avskar han seg selv og sine etterkommere fra Gud. Men siden alle etterkommerne av Adam har syndet, har hvert eneste individ faktisk avskåret seg selv fra Gud (Jes. 59:1-2).

Den personen i Guds familie som snakket med Adam, var *Logos*, eller «Ordet», som senere ble født som Jesus Kristus. Adam hadde ingen kontakt med Gud Fader. Da ORDET stengte livets tre, ble hele menneskeheten avskåret fra Gud Fader inntil Kristus ville komme til jorden i ære og makt for å ta jordens trone fra Satan og gjenopprette Guds styre over hele jorden.

I mellomtiden kom Kristus, den annen Adam, til jorden for første gang for å *åpenbare* Gud Fader eksistens (Luk. 10:22). Før den tid hadde verden ingen kunnskap om at Gud Fader eksisterte. Det er en av grunnene til at den jødiske religion trodde at Gud bare bestod av én Person. Dette er årsaken til at teologene har tapt, eller mere korrekt: aldri har hatt, kjennskap til det faktum at GUD er en familie som vi alle kan bli født inn i som en del av akkurat denne Familien. Dette forklarer også hvorfor de, da de leste i Det nye testamente om Gud Fader og om at Jesus også var Gud, fant på den falske teorien om at Den Hellige Ånd var en tredje person i en treenighet. Dermed vanhelliget de Den Hellige Ånd og BEGRENSET Gud, og fjernet dermed all kunnskap om at omvendte mennesker kan bli medlemmer av den samme hellige GUDSFAMILIEN. Slik blindet Satan «kristenheten» fra sannheten og hensikten med Jesu Kristi evangelium.

Mennesket ble skapt for å ha et speslelt forhold til sin Skaper! Han ble skapt i Guds form og skikkelse.

muligheten er her: «Alt du kan gjøre med din hånd, skal du gjøre etter beste evne. For i dødsriket, som du går til, er det hverken arbeid eller plan, hverken kunnskap eller visdom» (Fork. 9:10, '78').

Det kunne ikke være tydeligere. Men hva med dem som vil klamre seg til den kjære troen på at de gode kommer til himmelen etter døden, mens de onde går til helvete?

Hør hva apostelen Peters svarer. For hvis noen virkelig fortjente å komme til himmelen, så ville det da sannelig være noen etter Guds hjerte, ikke sant? David var et slikt menneske (Apg. 13:22). Men Peter ble inspirert av Gud til å si at David «både døde og ble begravet, og hans grav er iblant oss den dag idag» (Apg. 2:29), og videre at «David fór ikke opp til himmelen» (Apg. 2:34).

Jesus sa også selv at «dog er ingen steget opp til himmelen» hvor Guds trone er (Joh. 3:13).

Skal vi alle leve på nytt?

Men det er flere sider ved dette livet enn bare å leve for det nåværende liv. Den Store Gud plasserte menneskene her på jorden i en fantastisk, evig hensikt, som ikke er forstått av de religioner som er uttenkt av denne verdens mennesker.

Det er en fantastisk årsak til at vi er her på jorden. Årsaken innebærer svaret på hvorfor vi mennes-

De har oversett en svært viktig sannhet: oppstandelsen fra de døde.

De feirer en hedensk påske og aksepterer Jesu Kristi oppstandelse fra de døde. Men de overser fullstendig den klare bibelske læren om at alle som noensinne har levd igjen skal oppstå fra de døde, riktignok i tidsrekkefølgen av tre helt forskjellige oppstandelser. Det eneste håp Den hellige skrift har for hele den store menneskehet på denne døende kloden, er håpet om oppstandelsen fra de døde, men det er da også et helt sikkert håp. Alt dette vil bli fullstendig dekket med hele bibelvers i kapitlene som følger.

For en tragedie det er, slik Åpenbaringen 12:9 klart angir, at hele denne verden er blitt forført og forblindet av djevelen Satan, som fortsatt sitter på hele jordens trone.

Den virkelige sannhet er sjokkerende, men du vil finne den klart åpenbaret i Bibelen. Følg med i den, mens du leser denne boken nøye.

Tenk over følgende! Da Gud drev Adam og Eva ut av Edens hage, satte han engler for å forhindre menneskeheten fra å komme inn igjen. Tenk om Den Evige hadde latt porten til Eden stå åpen. Mennesket hadde allerede spist av det forbudte treet, det hadde allerede vendt seg mot synden. Hva ville ha skjedd? Sannsynligvis ville hele menneskeheten ha strømmet inn igjen for å forsyne seg av dette LIVETS tre! Uten noen som helst anger — til og med uten noen tro på Gud eller på Kristus — ville menneskeheten ha forsynt seg så den ville få EVIG LIV.

TENK et øyeblikk!

Gud er ikke urettferdig

Så urettferdig Gud ville ha vært, hvis han hadde tillatt dette! Synd har en tendens til å øke hos en som gir seg hen til den. Mennesket, med alle dets synder, ville ha blitt udødelig — levd *evig* mens det ville lide under smertene, både psykiske, fysiske og åndelige, som synden bragte over det!

Det virker ikke som om menneskeheten innser at den nå er syndens SLAVE. Synden har avskåret den fra Gud Fader. Det er få som forstår at vi ikke er frelst ved Kristi død. Vi er forsonet med Gud Fader gjennom Jesu død. Vi er

frelst ved hans liv (Rom. 5:10). Mennesket innser ikke at bare virkelig anger — at vi vender oss vekk *fra* synd — og Jesu Kristi levende tro kan FRIGJØRE mennesket fra denne straffen! Synd slavebinder! Den straffer! Den bringer sorg, anger, lidelse. Den frembringer skader, plager og sykdom. Den produserer frustrasjon og håpløshet.

Det mest urettferdige, unådige, det mest grusomme Gud kunne ha gjort etter at Adam og Eva hadde spist av det forbudte treet, var å la inngangen inn til haven stå åpen, med fri adgang for alle til å komme til livets tre, symbolet på det evige livs gave!

Men hva *gjorde* Gud? Han jaget mannen og kvinnen ut. Han stengte inngangen.

Imidlertid lot han frelsen og evig liv i ytterste lykke og glede bli mulig for HELE menneskeslekten. Men med guddommelig visdom satte han opp en tidsplan og betingelser! I de første 6000 årene — som nå snart er avsluttet — ble alle, bortsett fra noen få forutbestemte, avskåret.

På dette punkt er hele den tradisjonelle kristne verden blitt forført. Her er en svært viktig sannhet: Sittende på jordens trone forsøkte Satan å drepe Jesus-barnet. Så forsøkte han å friste og diskvalifisere Jesus like før Kristus begynte sin forkynnergjerning på jorden (Matt. 4). Satan forårsaket martyrdommen for de fleste av apostlene. Han forårsaket en intens forfølgelse av menigheten. Han forårsaket at en voldsom uenighet blusset opp i de tidligste måneder og år av menighetens eksistens om hvorvidt evangeliet som skulle forkynnes var budskapet *fra* Kristus, eller menneskers evangelium *om* Kristus. Satan forårsaket at det sistnevnte gikk seirende ut av striden, og i løpet av mindre enn 20 år ble et forfalsket evangelium *OM* Kristus forkynt av alle bortsett fra de forfulgte FÅ som lojalt fortsatte som den lille og forfulgte ekte og opprinnelige Guds menighet.

Er dette den eneste frelsens dag?

Disse forførte «kristne» lærte, og

lærer fortsatt, at dette er den ENESTE frelsens dag, og at deres falske frelse som går ut på bare å «godta» Jesus Kristus, uten å angre ved å vende seg fra synd og adlyde Guds lov, vil sende folk som «udødelige sjeler» direkte til himmelen når de dør.

Satan har forblindet forstanden hos disse i «den tradisjonelle kristenhet» for det faktum at Gud avstengte livets tre inntil den herliggjorte Jesus Kristus ville komme i høyeste makt og herlighet for å gjenopprette Guds styre over hele jorden. Jeg gjentar: Det er menneskenes lodd én gang å dø, og etter døden vil oppstandelsen til dom komme (Hebr. 9:27). I mellomtiden blir ikke Adams verden dømt, selv om alle må stå til regnskap for sine synder i den endelige dom.

Men i mellomtiden har Gud gjort visse unntak i en spesiell hensikt. Gud lot profeter fremstå ene og alene for å være med på å legge grunnlaget for menigheten. Jesus kalte disipler ut av denne verden så de kunne bli opplært til å undervise andre, og i de kommende tusen år under Guds gjenopprettede rike å

Adam, det første mennesket, avviste kunnskap og tillit Gud. Han valgte å stole på sine egne kunnskaper og evner.

styre og undervise under Jesus, kongenes Konge, når livets tre vil bli gjort tilgjengelig for alle.

Menigheten ble kalt til å opplæres i å bli herskere og lærere i Guds Rike når livets tre blir gjort tilgjengelig. I mellomtiden har Den Hellige Ånd vært avskåret fra alle, bortsett fra profetene og de i den sanne menighet som er kalt. Profeten Joel forutsa at det senere skal skje — etter de 6000 år med denne Satans verden — at Gud vil utgyte sin Ånd over alle mennesker (Joel 3:1).

I mellomtiden var det nødvendig for Guds hensikt at Den Hellige Ånd ble gitt til profetene og de som ble spesielt kalt for opplæring

i å bli herskere og lærere under Kristus, når Guds styre er gjenopprettet på jorden over alle nasjoner.

Da Jesus kalte menigheten, sa han klart: «Ingen kan komme til meg uten at Faderen, som har sendt meg, drar ham...» (Joh. 6:44). Menigheten er bare «førstegrøden» av frelsen. Hele denne sannheten vil bli forklart tydeligere i kapitel seks.

Hvorfor den annen Adam?

For å ta et tilbakeblikk: Ca. 4000 år etter Adam ble Jesus Kristus sendt av Gud for å leve et fullkomment liv, for å motstå Satan, for å *kvalifisere seg* der den første Adam sviktet, og for å overta plassen etter Satan som hersker på hele verdens trone. De som klarer å motstå Satan, seg selv og synden (dvs. «de kalte»), slik Jesus gjorde, de vil sitte *sammen med Kristus* på hans trone når han kommer for å gjenopprette Guds Rike og gjenreise Guds styre, som den tidligere Lucifer avviste og sluttet å administrere!

Disse *svært* få som er kalt, fra «den rettferdige Abel» av og frem til i dag og til Jesu gjenkomst til jorden, de har måttet gjøre det Adam nektet å gjøre — å *avvise Satans levemåte*, han som gjorde opprør mot GUDS STYRE!

Men hvem er da en ekte kristen? Bare de som er blitt, og blir, ledet av Guds Hellige Ånd (Rom. 8:9, 11, 14). Og ingen kan motta Den Hellige Ånd før vedkommende 1. ANGRER sine synder og sine brudd på Guds lov; og 2. har fullstendig tro på Jesus Kristus — stoler på Kristus — noe som inkluderer det å TRO Jesus Kristus. Altså å tro det han sier — hans Ord, Den hellige skrift!

Altså, etter at de kalte virkelig angrer og tror, forsoner Kristus dem til Gud Fader, samtidig som de mottar Den Hellige Ånd og derigjennom blir befruktet som Guds barn.

La oss på dette punkt klargjøre et annet spørsmål. Hvorfor kunne ikke Adams første barn Kain, Abel og Set, ha omvendt seg og bare på bakgrunn av denne omvendelsen ha mottatt Ånden og Guds liv? Guds lov ville ikke ha vært en lov hvis det ikke hadde vært en straff for brudd på den. Adam syndet. Alle

hans barn syndet og bragte dermed dødsdommen over seg. Hverken de eller noen person etter dem kunne bli fri fra straffen i denne loven før Kristus, selve deres Skaper, hadde betalt denne dødsstraffen i deres sted. Derfor var ingen frelse mulig før Kristus var korsfestet. Bare Jesu soning kunne forsonne noe menneske med Gud Fader.

Men hva da med disse og alle de andre MILLIARDER? Hvis de ikke er kalt og *dratt* av Gud, er de inntil nå ganske enkelt ikke dømt! Jeg mener ikke at de skal slippe å stå til regnskap for sine synder. Det skal de i sannhet! Men dommen over dem SKAL KOMME SENERE. Dommen har begynt med Guds sanne menighet (1. Pet. 4:17). Jesus sa: «Ingen kan komme til meg uten at Faderen... drar ham» (Joh. 6:44). Ingen kan ellers komme til Kristus! Men menigheten er bare den FØRSTE innhøstningen.

I Satans forførte verden har mange kommet til en falsk Kristus som antas å ha opphevet sin Faders bud. De tilber til og med Kristus. Men Jesus selv sa tydelig: «Men de dyrker meg forgjeves, idet de fører lærdommer som er menneskers bud... Og han sa til dem: Smukt setter I Guds bud til side, for at I kan holde eders skikk!... Så gjør I Guds ord til intet ved eders skikk, som I har pålagt. Og I gjør mange ting som ligner dette» (Mark. 7:7, 9, 13; Lindberg).

Millioner av forførte innser ikke at de dyrker Kristus forgjeves. De er blitt forført til å tilbe «en annen Jesus».

Hvert menneske skal bli kalt

Når Kristus kommer som kongenes Konge og herrenes Herre, vil han styre i de neste tusen år. ALLE som lever etter hans gjenkomst vil bli kalt.

Etter disse tusen år skal «Den store hvite trones dom» i Åpenbaringen 20: 11-12 finne sted. Alle som noensinne har levd fra Adam og senere, som ikke ble kalt av Gud, skal oppstå som DØDELIGE mennesker av kjøtt og blod slik de var i sitt første liv. Så skal de avlegge regnskap for sine synder i sitt tidligere liv. Straffen for disse syndene er døden. De skal så få høre at Jesus Kristus har sonet denne dødsstraffen i deres sted. Og

ved oppriktig anger og tro vil de bli tilgitt og få motta Guds Hellige Ånd, som gir dem EVIG LIV.

GUDS FANTASTISKE HOVEDPLAN GÅR UT PÅ Å KALLE ALLE SOM NOENSINNE HAR LEVD TIL Å MOTTA EVIG FRELSE, men bare etter oppriktig anger og tro på Guds sannhet. Men det vil finne sted flere oppstandelser i tur og orden (1. Kor. 15:22-23). «For likesom alle dør i Adam, så skal og alle levendegjøres i Kristus. Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden; deretter...» (to andre oppstandelser som er åpenbaret i Åp. 20:11-13, og som ikke blir behandlet i 1. Kor. 15).

Disse som blir kalt i løpet av de tusen år, og disse i den store hvite trones oppstandelse og dom, vil IKKE måtte motstå Satan.

Hvor FANTASTISKE er ikke Guds veier — selv om de nå er skjult for størstedelen av menneskeheten som bringer så meget lidelse over seg selv! Som apostelen Paulus utbrøt: «O dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans veier!» (Rom. 11:33).

Gud reproducerer seg selv i MENNESKET! I 1. Mos. 1:1 er ordet for Gud *Elohim* på det opprinnelige hebraiske. Det er et navn på linje med kirke, familie eller gruppe. Gud sa: «La OSS» — ikke MEG — «gjøre mennesker i VÅRT bilde.» Gud er i sannhet en familie, som vi, *bokstavelig talt*, kan bli født inn i!

Hva er da mennesket? Det er et levende vesen skapt av jordens muld. Det er LEIRE, og Gud er mester-pottemakeren, som knar, former og støper vår KARAKTER — hvis vi svarer når han kaller og drar oss til seg. Hvis vi er villige, fyller han oss med SIN EGEN ÅNDELIGE HELLIGE, RETTFERDIGE og FULLKOMNE KARAKTER!

Hvorfor eksisterer vi mennesker? Gud skapte oss på jorden for å utvikle i oss det som de englene som syndet, nektet å la Gud utvikle i dem — hans fullkomne KARAKTER! Etter sin tidsplan og på sin egen måte holder han på å utvikle oss til å bli SANN Gud, hver av oss, og for å fullføre skapelsen av det uferdige universet. Men for øyeblikket lever vi fortsatt i denne forførte verden som er styrt av Satan. □

Bibelen

(Fortsatt fra side 6)

aktig 2520 år etter den tid da Juda ble invadert og Palestina ble overgitt til kong Nebukadnesar i 604 f.Kr., tok den nasjon som Den Allmektige Gud hadde overdratt landet til, over besittelsen av det.

Denne nasjonen var ikke det jødiske folk, men et folk med førstefødselsrett som nedstammet fra Abraham. Førstefødselsrett betyr rett i kraft av fødsel, og omfatter landet som eiendom, dvs. den medfører materielle ressurser og besittelser. Besittelsen av landet som Gud lovt Abraham, ble overgitt til Isak, Abrahams eldste sønn i ekteskap, og deretter til Jakob. Og like før Jakob døde, da hans øyne var så sløve av alderdom at han ikke kunne se, rakte han hendene ut og overførte den samme førstefødselsretten, medregnet besittelsen av Palestina, ikke til Juda, jødernes far, men til Efraim, og sammen med ham hans bror Manasse, begge Josefs sønner.

Josef var en av de 12 sønnene til oldtidens patriark Jakob, som fikk navnet Israel. Vanligvis hører man ikke om noen Josefs stamme fordi Josef fikk en dobbel del. Og hans to sønner, Efraim og Manasse, ble hver en stamme. Derfor leser vi vanligvis om Efraim stamme og Manasse stamme. Når Josefs navn en sjelden gang blir nevnt, omfatter det begge stammene.

Hvordan profetien ble oppfylt

Efraim ble gjort til hovedinnehaver av førstefødselsretten. Og så, 2520 år fra 604 f.Kr., skulle Efraim igjen ta Palestina, hvilket fører oss frem til 1917 e.Kr.

(For beviset på hvem som i profetiene er førstefødselsrettens folk, se vår bok *De forente stater* og

Storbritannia i profetiene, som er gratis.)

Når det gjelder å oversette tid og komme frem til en nøyaktig dag i året som falt 2520 etter at Nebukadnesar kom til Jerusalem og Palestina ble overgitt til ham — så gir Bibelen oss datoen ifølge den hebraiske kalender. Denne kalenderen følger nymånene, og hver måned er 30 eller 29 dager. I dag

Avståelsen av Jerusalem til britene 9. desember 1917, den 29. i den 9. måned i den hebraiske kalender. Jerusalems palestinske borgermester, Haj Amin Nashashibi (med stokk) og politisjefen (ytterst til høyre) gir ordre til at parlamentærflagget skal overleveres til sersjantene Hurcomb og Sedgewitch av Londonregimentet. To dager senere gjorde feltmarskalk E.H.H. Allenby sin offisielle innmarsj inn i byen.

bruker vi den romerske kalender, eller, siden den ble litt forandret av pave Gregor, den gregorianske kalender. I virkeligheten er den en hedensk romersk kalender. Den romerske kalender er den eneste som de fleste av oss kjenner, fordi vi er blitt født inn i en verden som bruker denne kalenderen, og

ingen annen.

En bestemt dato ifølge den hebraiske kalenderen vil falle sammen med en bestemt dato i den romerske kalender ett år, men neste år vil den falle ca. 11 dager tidligere, eller ca. 18 dager senere i året fordi den hebraiske kalender — som kom fra Gud — følger månen og går i 19-årssykluser. Den romerske kalender ble derimot laget av mennesker som forsøkte å få den til å bli helt riktig hvert år, men akkurat det har de aldri klart!

Så når det gjelder å oversette en bestemt profetert dag etter den hebraiske kalenderen (den 24. dag i den 9. måned — se Haggai 2:20-22) til en dato i 1917 ifølge den romerske kalender, så krever det litt arbeid. Jeg fant at den hebraiske datoen tilsvarte 9. desember 1917, som var 2520 år fra den gangen Nebukadnesar aksepterte jødernes formelle overgivelse i 604 f.Kr.

Tyrkerne overgav Palestina til britene, på hvilken dag? Jeg hadde hørt, og det var blitt offentliggjort, at datoen var 11. desember 1917. Etter grundigere undersøkelser fant jeg imidlertid at 11. desember 1917 bare var den datoen general Allenby og hans hær foretok sin triumferende innmarsj i Jerusalem. Men det var to dager tidligere, den 9. desember, at tyrkerne overgav seg.

Denne profetien som angikk den ene stammen med førstefødselsretten, Efraim, ble oppfylt av britene nøyaktig på dagen, 9. desember. Og det var på den tilsvarende da-

toen i 604 f.Kr., 2520 år tidligere, 600 år før Kristi fødsel, at jødene formelt overgav Jerusalem og Palestina til hedningene fra Babylon. Den Allmektige Gud hadde vært i stand til å oppfylle sine profetier.

Neste måned vil jeg gi deg en profeti fra Daniels bok som er et av bevisene på Bibelens inspirasjon. □

Innblikk i verdensbegivenheter og trender

Vatikanets politiske aktivitet

I 1985 viste Vatikanet at det er en makt man må regne med på verdens diplomatiske fronter.

Den 2. mai undertegnet Argentina og Chile en avtale som Vatikanet hadde forhandlet frem, og som endte en hundre år gammel, og ofte bitter, diskusjon om Beagle-kanalen i Tierra del Fuego på sydspissen av Syd-Amerika. Pave Johannes Paul II grep inn i konflikten i 1979 på oppfordring fra de to overveiende katolske sydamerikanske rivalene.

Imidlertid begrenser Vatikanets diplomatiske aktivitet seg ikke bare til upartisk meglings.

Den 2. juli viet paven den fjerde encyklika i sitt pavedømme til det arbeid

brødrene Kyrillos og Methodius fra det 9. århundre hadde utført, da de bragte både tradisjonell kristendom og andre deler av vestlig kultur til de slaviske folkene i Øst-Europa.

Tidligere på året hadde Johannes Paul II opphøyet de greskfødte brødrene som

Barnedødelighet skyldes mangel på kunnskap

I Afrika og Asia dør flere barn på grunn av foreldrenes mangel på kunnskap om når og hvordan barna skal avvannes, enn som dør av sult. Likeså dør flere barn fordi foreldrene ikke vet hvordan diaré skal behandles, enn som dør av epidemier.

17 millioner barn dør hvert

skytshelgener for Europa. «Den symbolske betydningen av dette valget kaster lys over pavens visjon om et forenet Europa,» hevdet Roberto Farmigoni, italiensk medlem av Europa-parlamentet. Han la til at pavens valg «igjen har vendt blikket hos dem som er interessert i europeisk enhet østover.»

Omtrent 200 år etter Kyrillos' og Methodius' misjonsarbeide, ble Europa åndelig sett delt mellom romer-kirken i vest og det gresk-ortodokse samfunnet i øst. Siden 1945 har Europa også vært delt politisk sett.

Ifølge spaltisten Georgie Anne Geyer, er det verden nå opplever, «pave Johannes Paul II's bestemte *Ostpolitikk* . . . å bygge bro over kløften mellom den romersk-katolske og de

østlige rituelle kirkene . . . og forsterke båndene mellom romersk-katolisismen og det gresk-ortodokse kirkesamfunn.»

Hvis denne foreningen kan bli gjennomført, vil den på det politiske område virke som nøkkelen til europeisk enhet.

Johannes Paul II sa at de to helgenene var «bindeleddene eller den åndelige bro mellom østlige og vestlige tradisjoner, som begge møtes i den universelle kirkes ene store tradisjon.

Selv ikke i dag finnes det noen annen måte man kan overvinne gnisingene og hele uenighetene og antagonismen både i Europa og resten av verden, som truer med å forårsake en skremmende ødeleggelse av liv og verdier.» ■

år av mangelfull ernæring og barnesykdommer. Omtrent $\frac{2}{3}$ av dem kunne bli reddet dersom foreldrene deres hadde hatt bedre veiledning i familieplanlegging, ifølge en rapport fra *Worldwatch Institute*.

Forfatteren William Chandler bemerker at mange afrikanske kvinner først begynner å avvenne et barn i 18-månedersalderen eller senere. Mange av disse barna får plutselig voksen mat som er vanskelig å tygge, eller mat som gir mangelfull næring. Chandler hevder at den resulterende feilernæringen dreper ti

ganger så mange barn som sulten gjør.

Hvis foreldrene ventet minst to år mellom hver barnefødsel, kunne spebarnsdødeligheten bli redusert med 11%. Og ved å unngå høyrisiko-graviditeter — de hos kvinner under 20 eller over 35 år — ville spebarnsdødeligheten bli redusert med 5% til. Risikoen er større ved senere fødsler og i tilfeller hvor det bare har vært korte perioder siden tidligere fødsler, da morens næringsreserver er uttømt og hennes allmenne helsetilstand er dårligere. ■

Små nasjoner, store tap

I 1985 døde tre menn som, selv om de ikke var ledere av mektige nasjoner, helt sikkert vil bli dypt savnet i sine land og regioner.

John Michael Geoffrey Manningham "Tom" Adams døde 53 år gammel den 11. mars av hjerteanfall. Adams representerte Arbeiderpartiet på Barbados og var statsminister fra 1976 til sin død. Han ble utdannet ved Magdalen College i Oxford, hvor han tok grader i politikk, filosofi og økonomi. Senere arbeidet han som advokat i London og som frilansmedarbeider for BBC før han ble leder for Arbeiderpartiet på Barbados i 1971.

Adams var bekymret over begivenhetene på det nærliggende Grenada etter at Maurice Bishop fikk makten over landet i 1979, og derfor støttet han den amerikanske aksjonen på nabøya i 1983.

"Han hadde et register som spente langt utover Vestindia" uttalte Sally Shelton, USAs ambassadør på Barbados i 1979-81.

Tage Erlander, statsminister i Sverige fra 1946 til 1969, døde 21. juni, 84 år gammel.

Erlander studerte ved universitetet i Lund, hvor han ble politisk aktiv hos sosialdemokratene. Erlander ble første gang valgt inn i den svenske riksdagen i 1933. Det var som statssekretær i sosialdepartementet at Erlander satte sitt merke på Sverige ved å planlegge mange av landets sosiale reformer.

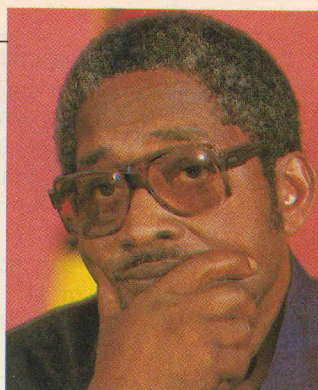
I 1945 ble Erlander kirke- og undervisningsminister. Da daværende statsminister Per Albin Hansson døde i 1946,

Barbados' statsminister Adams, til venstre, døde 11. mars 1985; Guyanas president Burnham døde 6. august 1985. Ikke med: Erlander, Sverige, død 21. juni 1985.

ble Erlander valgt til formann for partiet, og ble dermed statsminister.

"En klok administrator, en dyktig taler, ukonvensjonell og liketil og med en sterk

sans for humor, ble Tage Erlander høyt aktet av det svenske folk," het det i en rapport i ukeavisen *Sverige-Nytt*.

President Linden Forbes

Burnham fra Guyana døde den 6. august, øyensynlig av et hjerteanfall etter en halsoperasjon. Burnham regjerte i Guyana i to år før nasjonens frigjøring fra Storbritannia i 1966 og i 19 år etterpå.

Som en fremragende student tok Burnham juridisk eksamen med glans ved London-universitetet i 1947. Han ble senere valgt som statsminister for det som da var Britisk Guiana i 1964, og hjalp til med overgangen til selvstendighet.

Den avdøde presidenten hadde en tid lidd av sukkersyke og hjerte-problemer. ■

Det japanske gjeldsberg

Nyhetsrapporter om Japans enorme eksportoverskudd og friksjonene med USA av samme årsak, har overskygget en annen og mer truende utvikling på øynasjonen: Japans kjempemessige budsjettunderskudd.

Som de fleste andre nasjoner i den frie verden, bruker Japan langt mere penger enn nasjonen har råd til. Men i dag er Japans budsjettunderskudd langt større enn i noe annet industriland.

I inneværende budsjettår vil mer enn 346 milliarder Nkr av det japanske statsbudsjettet på 1,8 billioner kroner gå med til å nedbetale gjelden — en høyere prosentandel enn i både USA og Vest-Tyskland. Japans langsiktige gjeld er nå 4,2 billioner kroner — nesten halvparten av landets brutto nasjonalprodukt.

Hittil har ikke det store

underskuddet bremsset den japanske økonomien. Men fremtidsutsiktene er absolutt ikke så lyse for den økonomiske supermakten. Statsminister Yasuhiro Nakasone forsøker å skjære ned på offentlig sløsing og begrense forbruket, men mange frykter at slike tiltak vil stanse den økonomiske veksten.

I tillegg bekymrer den

konkurransedyktighet. Dette er et dilemma: Spesielle skattefordeler for å oppmuntre til nye industriinvesteringer ville gå ut over skatteinntektene og øke japanernes allerede kjempehøye budsjettunderskudd.

Det japanske økonomiske hurtigtoget må muligens snart venne seg til en noe lavere hastighet.

økende foreldelsen av japanske industrifabrikker. Japanske økonomer frykter at de aldrende fabrikkene snart kan begynne å gå ut over Japans internasjonale

Regjeringen står foran en del alvorlige avgjørelser i sitt arbeide for å forsøke å forbedre landets pengemessige situasjon. ■

PERSONLIG

(Fortsatt fra side 1)

det faktisk ingen vesentlig forskjell i fysisk henseende. Et dyr kan ikke tenke, resonnerer, studere eller treffe avgjørelser som ikke er basert på instinkt. Det kan ikke vite hva mennesket vet. Det har ikke holdninger som beror på dømmekraft, klokskap, kjærlighet, vennlighet eller samarbeide — og kjenner heller ikke til konkurranse, sammensvergelse, misunnelse, sjalusi eller bitterhet. Det har ikke sans for musikk, kunst eller litteratur. Det har ikke åndelige kvaliteter eller karakteristika.

Likevel påstår vitenskapen og den høyere undervisning at menneskets intelligens er rent fysisk.

Jeg måtte BEVISE for meg selv med min sunne fornuft at Gud eksisterer, og at han faktisk er mer VIRKELIG enn materien. Jeg måtte bevise at Den hellige skrift faktisk er Guds egne, myndige ord som han bruker for å meddele seg til menneskene og åpenbare sannheter som de ellers ikke kunne få adgang til. Og jeg fant en hensikt, en plan og mening åpenbaret som er skjult for de selvbestaltede lærde. Jeg fikk åpenbaret grunnen til at ondene i vår fremgangsrike verden bare øker.

1986

(Fortsatt fra side 2)

het burde være på sin plass når det gjelder å ta hensyn til publikum . . .»

Utbruddet av AIDS er en bokstavelig illustrasjon av Jesu ord: «Og ettersom lovløsheten blir stor, blir manges kjærlighet kald.»

Lovløsheten i seksuelle forhold (3. Mos. 18:22) sprer denne epide-

Kan et menneske, som er blitt formet, skapt og gitt liv, si til sin Skaper: «HVORFOR har du skapt meg slik — og i hvilken HENSIKT?» Og kan han veilede sin Skaper? Burde ikke mennesket heller åpne sitt sinn og lytte når Skaperen åpenbarer for ham selve grunnen til at han er til?

Skaperen åpenbarer ting for oss og rettleder oss i en bok som er skrevet i kode — Den hellige skrift. Dens dype budskap åpnes for menneskenes forståelse ved at Den Hellige Ånd er tilstede i en, har trengt inn i det menneskesinn som har overgitt seg og fullstendig underkastet seg åpenbaringen i tro og lydighet. For et slikt sinn blir sannheten gjort klar — og ubeskrivelig herlig.

Men legg nøye merke til dette spørsmålet! Tenk over dette! Hvis mennesket bare hadde en fysisk hjerne som de umælende virveldyrene, hvordan kunne Gud, den store Ånd, inngyte disse fabelaktige, åndelige sannhetene i dyrehjernen? Svaret er enkelt. Gud gjør det ikke. De umælende dyrene har ingen bevissthet om Gud eller åndelig kunnskap.

Men menneskeånden i det dødelige menneske gjør direkte kontakt fra Gud, den høyeste Ånd, mulig. Det finnes ingen direkte kommuni-

mien! Og mangelen på kjærlighet — virkelig omtanke for andres velferd — stopper forsøkene på å kontrollere det.

Hold øynene åpne

Krig, opprør, fiendtligheter på bakgrunn av rase og religion, sult og epidemier dominerer dagens overskrifter sammen med jordskjelv og andre naturkatastrofer. Ofte forverret på grunn av mennes-

kasjonskanal mellom den umælende dyrehjerne og sinnet til den aller høyeste Gud.

Tenk over dette. Vi mennesker taler av og til om hvor vidunderlig Gud laget mennesket med dets hjerne og de fabelaktige, fysiske komponentene i dets kropp, som alle virker sammen. Men uten denne ånden som inngir intellektets kraft til hjernen, og som dessuten åpner opp en direkte kommunikasjonskanal med Den Store Guds hjerne, ville ikke mennesket være annet enn et umælende dyr. Men ved ånden i mennesket blir skapelsen av mennesket desto mer ærefryktingytende å betrakte. Det er denne menneskeånden som gjør det mulig for mennesket å bli forenet med Gud, slik at mennesket kan bli avlet av Gud ved Guds Ånd, som forenes med menneskeånden og således gjennomsyrer det individuelle mennesket så det blir et barn av den aller høyeste Gud Skaper.

Menneskelivets sanne verdi ligger derfor helt og holdent i menneskeånden koblet sammen med menneskehjernen. Det må straks slås fast at selv de mest velutdannede psykologer ikke har oppdaget denne menneskeånden, skjønt den er selve kjernen i menneskesinnet. □

kers gjøren. Det vil de fortsette med å gjøre inntil Jesus Kristus kommer tilbake.

Tragisk nok, stort sett ser ikke verden i dag «det store bildet» i noen større grad enn de som levde på Noas dager gjorde det (Matt. 24:39). Det store flertall «har øyne, men ser ikke» (Jer. 5:21).

Forhåpentligvis har leserne av *Den Enkle Sannhet* øynene åpne! □

HANDELSKRIG

(Fortsatt fra side 3)

delsveien som veien til makt, prestisje og nasjonal gjenoppbygging. Tyskland, spesielt Vest-Tyskland, er svært avhengig av verdenshandelen da de eksporterer mer enn en tredjedel av sin produksjon.

Tilgang til markedet i USA er essensielt for økonomien i Japan og andre nasjoner rundt Stillehavet, skriver John McLaughlin,

«og derigjennom kanskje for deres stabilitet.»

Proteksjonisme, med derav følgende handelskrig, ville antagelig bryte det utstrakte forsvarssamarbeidet mellom USA og dets fiender fra 2. verdenskrig som nå har vært dets allierte i 40 år. I så tilfelle må man forberede seg på å se et kjernefysisk utrustet Japan gro frem, likeså et kjernefysisk utrustet forenet Europa med Tyskland som kjerne.

Det er tvilsomt om det amerikanske publikum og dets valgte representanter har tenkt igjennom de mulige resultatene av de handlingene de nå foretar seg. Den tidligere leder for majoriteten i Senatet, Howard H. Baker Jr. kom med denne advarselen: «Den fatale Smoot-Hawley-toll-loven av 1930 ble presset igjennom i Kongressen . . . og det tok 14 år og en verdenskrig for å ordne opp i det resulterende rotet.» □

Du og pengene dine

av Dexter H. Faulkner

Få emner interesserer folk i større grad enn penger. Det er helt avgjørende for et vellykket økonomisk resultat at man budsjetterer.

Regjeringen i USA står overfor det største nasjonale budsjettunderskudd i landets historie.

Å få budsjettet til å balansere er et av de vanskeligste problemene for de fleste regjeringer. For de fleste selskaper. Og for de fleste enkeltindivider.

Før eller siden må budsjettet imidlertid balanseres, ellers vil det ende med økonomisk kaos.

Regjeringer kan utsette oppgjørets time, og gjør det ofte også — ved å trykke opp flere pengesedler. Og når de gjør det, er resultatet inflasjon. En vakker dag må imidlertid enhver regjering som bruker slike metoder, ta fatt på den vanskelige oppgaven med å få skikk på sin økonomi.

Underskuddsforetagender må foreta drastiske nedskjæringer. Lagrene må reduseres, gasjene settes ned, utgiftene til markedsføring økes, funksjonærer sies opp — hva som helst må gjøres for å få budsjettet til å balansere. De selskapene som ikke greier det, går konkurs.

Hva så med enkeltpersoner som deg og meg?

Vi vet at vi også har problemer med å få endene til å møtes. Og det tragiske resultatet av dårlig økonomisk planlegging kan bli det samme som for et stort selskap eller til og med for et lands regjering — konkurs.

Å sette opp et budsjett

Den beste måten du kan få kontroll

over inntektene dine på, er at du setter opp et budsjett og holder deg til det. Hvis du har forsøkt dette, vet du at det ikke er lett. Uansett hvor mye man tjener, synes svært få familier at de tjener nok til å dekke sine mange behov og ønsker.

Faktisk oppdager mange at behovene øker fortere enn inntekten. Lønnspåleggene synes aldri å stå i forhold til utgiftene.

Uansett hvor du befinner deg i det økonomiske spekter er det på tide å få orden på pengesakene. I flere år har *Den Enkle Sannhet* oppfordret leserne til å lære å spenne inn livremmen. Den vestlige verden har stort sett siden slutten av siste verdenskrig og helt opp til våre dager kunnet glede seg over en velstand man tidligere ikke har sett maken til. Men fremtiden kommer ikke bestandig til å by på like stor velstand. Hvis og når vanskeligere tider måtte komme, kan du ikke trykke opp flere pengesedler eller sjonglere med store fonds — slik som de store selskapene — for å få budsjettet til å balansere. Du er nødt til å sette opp et sunt økonomisk budsjett-opplegg, og siden holde deg til det.

Å budsjettere vil si å sette opp dine behov i samsvar med inntekten. Det høres enkelt ut, men er det ikke, og det av to grunner. (1) Ofte tjener vi ikke nok til å dekke hva vi mener vi trenger, og (2) som regel klassifiserer vi våre ønsker som "behov".

La oss se om vi kan hjelpe deg med å sette opp en sunn økonomisk plan.

Budsjettmøter

Det første man bør gjøre, er å holde ett eller flere familiemøter der budsjettet blir diskutert. På samme måte som i et firma eller en regjering må disse møtene belyse alle sidene ved budsjettprosessen.

Jeg er forundret over hvor mange familier det er som ganske enkelt aldri diskuterer pengeanliggender. Jeg spurte mine studenter i samfunnsklassen ved Ambassador College hvor mange det var som visste hvor mye familien tjente og som hadde deltatt i budsjettmøter i familien. Av 125 studenter svarte bare 10 eller 12 at de hadde vært med på slike møter.

Ansatte ved College-kontoret for finansiell støtte bekrefter at mange unge voksne ikke forstår seg på pengesaker.

Derfor vil ett eller flere møter vedrørende familiens budsjett få familiemedlemmene til å forstå hva pengene skal brukes til resten av året. Man kan også ta med småbarn i disse samtalen. Naturligvis kan ikke de minste barna fullt ut skjønne hva det hele dreier seg om, men det vil gå opp for dem etter hvert som de blir eldre.

Langsiktige mål som for eksempel nedbetaling på et hus, en ny bil, eller en høyskoleutdanning for barna må tas med i betraktning, sammen med løpende utgifter som husleie, klær og lommepenger til tenåringsene i familien.

Hvis tenåringsene visste hvor vanskelig det er å dekke alle familiens ønsker på pappas inntekt

alene, ville de antagelig bli mer interessert i å skaffe seg en jobb etter skoletid, hvis det skulle være nødvendig.

Det første en familie må forstå er de FASTE utgiftene — utgifter som går igjen fra måned til måned. (Mer om dem litt senere.) De fleste familier vil oppdage at disse faste utgiftene tar en stor del av inntekten. Det er forbausende hvor lite som blir igjen. Når det går opp for en, forstår man hvor viktig det er at hvert medlem i familien er med på å trekke lasset.

Men før vi kommer til de variable budsjettpostene, må vi snakke om det viktigste punktet fremfor noe.

Glem ikke Gud i budsjettet

Det kommer kanskje som litt av en overraskelse at Gud bør få førsteprioritet i budsjettdiskusjonen — men intet er viktigere enn det.

Vår moderne verden har enten glemt Gud fullstendig eller forvist ham til en beskjeden plass. Mange setter opp et budsjett for gasjen sin og oppdager at de har lite eller intet igjen til Gud. "Men jeg har ikke råd til å gi noe av lønnen min," er et vanlig omkved.

Etter at skattene er betalt, dekker de fleste familier sine faste utgifter og fordeler så etterpå helt vilkårlig de pengene som blir igjen. Men det behøver ikke være slik!

Økonomisk suksess begynner ikke med et detaljert oppsatt familiebudsjett. Detaljene kommer senere. Finansiell suksess begynner med Gud. De færreste gir seg tid til å tenke på at Gud skapte dette enorme universet og denne vakre juvelen av en planet som vi kaller jorden. Han kronet sitt verk med å skape menneskeheten i sitt bilde.

Gud har gitt menneskene herredømme over den fysiske skapelsen. Vi kan dyrke jorden, utvinne naturforekomstene, og utvikle våre teknologiske kunnskaper slik at det blir enda mer komfortabelt å leve.

Ingen skulle benekte hvor meget Gud har gitt. Men hva har det med familieøkonomien å gjøre?

En hel del.

For bruken av alle denne verdens ressurser har Gud forbeholdt seg en tiende eller 10 prosent av det vi tjener på vår arbeidsinnsats. I motsetning til de fleste regjeringer

tar ikke Gud tienden før du får lønsslippen. Du bestemmer om du vil betale denne tienden eller å la det være.

I løpet av mesteparten av vår nedskrevne historie har flertallet enten ikke visst om, glemt eller ganske enkelt nektet å ære Gud med tienden av inntekten sin. Ikke rart at så få familier eller lønsmottagere går i kompaniskap med Gud.

Her er hva Guds Ord, Bibelen, sier om et kompaniskap med ham: "Skal et menneske rane fra Gud, siden I raner fra meg? Og I sier: Hva har vi rant fra deg? Tienden og de hellige gaver. Forbannelsen har rammet eder, og fra meg raner I, ja hele folket. Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus, og prøv meg på denne måte, sier Herren, hærskaernes Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens sluser for eder og utøse vel-signelser over eder i rikelig mål!" (Mal. 3:8-10.)

Er det ikke merkelig at det finnes så stor finansiell bekymring i vår velstående moderne vestlige verden? Store selskaper kjemper, og noen går konkurs. Gigantiske nye nasjoner er på randen av økonomisk sammenbrudd. Aldri før har det vært så mange konkurser både når det gjelder den enkelte og familien.

Du kan ikke gjøre stort i forbindelse med nasjonale eller selskaps anliggender. Men du kan gjøre mye når det gjelder familien.

Kanskje det er på tide å stoppe opp et øyeblikk og se med nye øyne, fra Guds synspunkt, på familiebudsjettet og ta hele familiebudsjetteringen fra grunnen av.

Hvis familiens overhode sammenkaller alle til et slags firmamøte i miniatyr for å sette opp budsjettet for resten av året, vil alle bli i stand til å forstå og å arbeide sammen for å få regnskapet til å gå opp.

Hvor man skal begynne

Først må man erkjenne Guds plass i familieregnskapet. Hvis dere ikke har snakket om hans plass i verden og universet, bør dere gjøre det nå.

Så må deres bestemme dere for — slik Gud lærer — å gi Guds tiende (hans 10-prosentskrav på

det dere tjener) *førsteprioritet* på budsjettet.

De andre 90 prosentene er deres til å bruke på passende måte.

Mange vil synes det lyder tåpelig å gi Gud førsteprioritet i denne forbindelse. Men vi har med prinsipper å gjøre, som overskrider og setter tilside normal menneskelig fornuft. Betaler vi tienden, anerkjenner vi Gud og hans deltagelse i våre liv. Vi viser at åndelige verdier er hevet over de timelige og materielle ting.

Så velsigner Gud oss. Det er en ordning av denne typen det er tale om.

Jeg kjenner mange som betaler tiende — betaler fulle 10 prosent av sin inntekt til Gud — og til og med gir mer gjennom kirkegaver nå og da. Blant dem sirkulerer en spøkefull matematisk gåte: "Når er 90 prosent like mye eller mere enn 100 prosent?" Svaret er: "Når det dreier seg om de 90 prosentene som er igjen av det jeg tjener etter at jeg har betalt tienden."

Noen spør da: "Mener du at det jeg vil ha igjen etter å ha betalt de 10 prosentene, rekker like langt eller endog lenger enn de 100 prosentene ville ha gjort?"

Det stemmer!

Men det vil du ikke erfare før du hopper uti og prøver det.

Å gi tiende lærer deg å budsjettere

Å budsjettere vil si å fordele inntekten på en rekke poster. Tenk på hver post som prosentvise størrelser av pengene du har tilgjengelig. De første 10 prosentene av inntekten tilhører Gud. Etterpå kan de gjenværende 90 prosent fordeles.

Å betale tiende lærer oss prinsippet med prosentvis fordeling.

Det er to kategorier du må dele budsjettet ditt inn i. Den første vil vi kalle faste utgifter. Dette er utgifter du har hver eneste måned, og som ikke varierer stort fra måned til måned. Så kommer de *variable utgiftene* som kan variere sterkt fra tid til annen. Dette er utgifter vi alle har, men de vil gjerne variere sterkt fra måned til måned.

En fast utgift som for eksempel den månedlige nedbetalingen på huset eller husleien, vil vanligvis ikke forandre seg stort fra måned

til måned. Andre slike faste utgifter er fyringskostnader om vintren, telefon, mat, husholdningsutgifter og transportkostnader.

Etter at du har gjort deg ferdig med tienden og eventuelle kirkegaver, er det en del av budsjettet du har liten kontroll over — *skattene*. En regjering må fungere, og i de fleste land i verden får regjeringen en del av sine økonomiske midler dekket ved en prosentvis del av hver yrkesutøvers inntekt. Disse skattene er som regel trukket fra inntekten før mottageren får lønnslippen.

I tillegg til skatter blir også andre midler holdt tilbake fra lønnene. Disse kan omfatte bidrag til offentlige trygdeordninger, så som folketrygden, pensjonsinnbetalinger, obligatoriske forsikringer, i enkelte tilfeller fagforeningskontingenter, eller andre, mindre beløp. I og med at disse summene trekkes fra før du mottar pengene, har du praktisk talt ingen kontroll over dem. Men du må ta dem med når du setter opp budsjettet ditt.

De tre største utgiftspostene for de fleste familier er utgiftene til hus og mat og — i nordlige klimaer — fyringskostnader. I enkelte tilfeller er det lite igjen etter at alt dette er betalt. De fleste familier vil oppdage at mat- og bo-utgifter sluker over halvparten av det de kan sette av på budsjettet.

I vår moderne industriverden kjøper de fleste familier minst én bil — deres viktigste fremkommingsmiddel. Enkelte familier kan kanskje basere seg på offentlig transport som for eksempel buss eller undergrunnsbane, men disse utgiftene vil også holde seg temmelig jevne. I budsjettet må inngå utgifter til bensin og vedlikehold av bilen, eller de daglige reiseutgiftene.

En annen fast utgift er forsikring. De fleste familier har en eller annen form for forsikring, hus- eller innboforsikring, og bilforsikring. I enkelte land dekker staten mange av disse forsikringene, som utgjør en del av skattesystemet i vedkommende land. I andre land er forsikring et privat anliggende og må betales separat. Mange

arbeidsgivere vil sørge for forsikringsprogrammer for sine ansatte og vil i det minste dekke en del av disse i form av "frynse-goder".

De gjenstående variable utgiftene er nettopp det: Budsjettposter som bestemmes av den enkelte families behov, og som baseres på de beløp som er til rådighet etter at de faste utgiftene er tatt med i budsjettet. Slike variable utgifter omfatter klær — i sannhet en nødvendighet — men ofte ikke medregnet blant de månedlige utgiftene. Dertil kommer utgifter til adspredelse, fritidssysler, ferier og reiser, sparing, presanger og lommepenger.

Budsjettprosentene vil variere, men det viktigste er at du vet hva pengene bør brukes til, basert på en fornuftig plan.

Kunsten å holde seg innenfor et budsjett

Familiemøter og planlegging høres kanskje fint. Men å holde seg innenfor budsjettets ramme krever hardt arbeid.

Og budsjettering burde være moro.

Det er virkelig sant, moro! Jesus sa: "Jeg er kommet forat de skal ha liv og ha overflod" (Joh. 10:10). For å kunne bidra til det som gir et innholdsrikt, givende og morsomt liv, må hver enkelt families finansielle ressurser fordeles slik at man kan få mest mulig ut av dem.

Enkelte i den bekjennende kristne verden er nesten begynt å betrakte fattigdom som en dyd. De tror feilaktig at Bibelen sier at "penger er roten til alt ondt". Men Bibelen sier ikke det.

Det Bibelen sier, er: For *pengekjærhet er en rot til alt ondt*" (1. Tim. 6:10). Det er begjæret etter penger eller etter de ting som kan kjøpes for penger som er galt — ikke det flittige harde og ærlige strevet som resulterer i tilsvarende økonomisk vinning.

Vi har allerede lest i Malaki 3 at Gud vil velsigne oss i rikelig mål, hvis vi har ham og hans vei først i våre beslutninger og vårt liv. Og den velsignelsen det her er tale om, er fysisk såvel som åndelig.

I denne forbindelse skrev apostelen Johannes: "Jeg ønsker at du i alle deler må ha det godt og være ved god helse, likesom din sjel har det godt" (3. Joh. 2).

Så mens Bibelen klart sier at Gud ønsker at det skal gå oss godt, er det like klart at vi bedrer våre kår ved hjelp av hardt arbeid og riktig planlegging. Det ville ikke vært bra om Gud gav den enkelte uendelig rikdom. Først må vi lære å bruke det som er oss gitt på en fornuftig måte, og så vi Gud gi oss mer i tillegg.

Og her kommer budsjetteringen inn i bildet. Ved å betale tiende lærer vi å fordele inntekten vår prosentvis, idet vi begynner med den viktigste oppgaven — å betale Gud hans rettmessige 10 prosent. Og etterpå lærer vi å budsjettere det som er igjen på en klok og fornuftig måte, og godta den utfordringen det er å sette tæring etter næring og å oppnå et balansert budsjett.

Det er i sannhet en bedrift. Og det er moro.

Å holde seg innenfor et budsjett, å lære å tilpasse seg på grunn av uventede situasjoner og nødvendige forandringer, og å vokse sammen som en familie ved å fordele "firmaets aktiva", i miniatyr, er en av de mest verdifulle erfaringer i livet.

Du trenger kanskje mer hjelp til å planlegge familieøkonomien? I så fall bør du skrive og be om å få tilsendt vårt gratis hefte *Hvordan få slutt på dine økonomiske bekymringer og Managing Your Personal Finances*. De gir utdypende forklaringer på hvordan du skal gå frem for å få kontroll over økonomien din. □

Hvor ofte bør vi ta del i HERRENS NATTVERD?

Som så mange andre viktige punkter i den opprinnelige sanne lære, har Herrens nattverd falt ned i de feilaktige tradisjoners sump. Men Judas formaner oss å "stride for den tro som én gang ble overgitt til de hellige". Vårt gratis særtrykk "Hvor ofte bør vi ta del i Herrens nattverd?", som nå foreligger på norsk, viser sannheten om når og hvor ofte vi bør delta i "Herrens nattverd".

KILDEANVISNINGER, BILDER: Side 5: Wide World. Side 6: G. Eric Matson. Side 7-8: Fotos av Verlag: Die Werkstatt. Side 14-15: kart i bakgrunnen: Randall Cole — PT; foto i midten: Warren Watson — PT; resten: Foto KLM Aerocarto. Side 23: G. Eric Matson. Side 24: Kim Passey. Side 25, øverst: Taylor — Sygma fotos; nederst: Michael Nelson. Baksiden, Øverst: PT — foto; nederst: Frank Armitage.

I DETTE NUMMER:

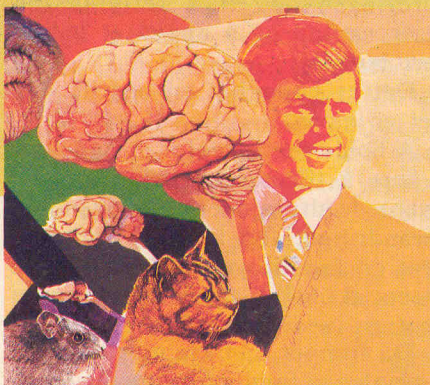

VÆR FORBERDET PÅ HANDELSKRIG

Vil den frie verdens 40-årsperiode med en enestående fremgang plutselig gå i stå? Les hva bibelprofetiene åpenbarer.

BIBELEN — OVERTRO ELLER AUTORITET? ... OG KAN DU BEVISE DET?

Bibelen gir seg ut for å være sannhetens ufeilbarlige og guddommelige åpenbaring, som kommer fra selve universets Skaper og Hersker. Men kan du bevise det?

MENNESKESINNET KONTRA DYREHJERNEN

Har du noensinne lurt på hvorfor det er slik en stor forskjell mellom menneskesinnet og dyrehjernen?

DU OG PENGENE DINE

Skal man oppnå et vellykket økonomisk resultat, må man lage et budsjett. Denne artikkelen gir råd om hvordan.

TYSKLANDS SKOGER DØR

Store skogområder i hjertet av Europa kan bli redusert til en naken ødemark før neste århundreskifte. Tyskland er bare ett land som står på kanten av en økologisk katastrofe.

ROTTERDAM — EN PORT TIL TYSKLAND

Førti år etter 2. verdenskrig finnes det en levende forbindelse mellom hollenderne og deres tidligere fiender.

«Morgendagens verden» nå på norsk fjernsyn!

Oslo, Janco-Visjon (kanal 4 og sv. TV2) — 10.30 hver søndag morgen.